

Elite Translator (Scientific Biannual)

**The Journal of Undergraduate Students of Translation, Jahrom
University**

Director in Charge: Marzieh Souzandehfar (Ph.D. in TEFL)

Editor in Chief: Mohammad Sadegh Kenevisi (Ph.D. in Translation Studies)

Editors: Marzieh Souzandehfar (Ph.D. in TEFL)

Mohammad Sadegh Kenevisi (Ph.D. in Translation Studies)

Elham Rajab Dorri (M.A. in Translation Studies)

Graphic Designer: Narjes Nowbaharfard

Email: jahrom.elitetranslator@gmail.com

TABLE OF CONTENTS

ARTICLES

Translation Quality Assessment: An Introduction To ASpproaches

Farnoosh Ghadimi.....6

اصل امانت داری در ترجمه: بررسی ترجمه شفاهی همزمان سخنرانی ترامپ در سازمان ملل

Narjes Zakeri Mehr.....12

INTERVIEWS

An Interview With Ms. Zahra Najafi

Fatemeh Zahediannasab.....20

An Interview With Mr. Hamidreza Eslami

Maryam Lorzani.....22

SAMPLE TRANSLATIONS

Who I Am? A Poem To Jhoon Goo

Sara Dahesh.....27

سنگ قبری از مرمر یا مشتی خاک

حکایت پندآموز زن کامل

Misagh Mardaneh.....31

How Dare The Sun Rise?

Azarmidokht Mohammadi.....33

In Another Country

Fatemeh Azad.....38

ما را مثل عقرب بار آورده اند؛ مثل عقرب!

Fatemeh Zahedian nasab.....49

هفت تخم

Fereshteh Jalili.....50

Fat And Thin

Marzieh Keshavarz.....53

The Little Match Girl

Negin Maghami.....58

REVIEWS

مقایسه‌ی دو ترجمه‌ی مشهور از کتاب شناخته‌شده‌ی "گتسبی بزرگ"

Kimia Askari.....64

TRANSLATION AND HUMOUR

اندر پیچ و خم ترجمه

Narjes Fallah Mehrabadi.....70

Author Prespective

Maryam Lorzani.....72

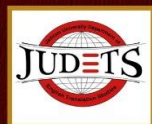
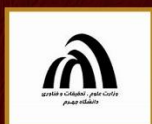
Crossword Puzzle

Maryam Lorzani.....75

TRANSLATION NEWS

Translation News.....78

ARTICLES

Translation Quality Assessment: An Introduction To Approaches

By Farnoosh Ghadimi

Introduction

The quality of translation has always been a key issue in translation studies. It is not a new phenomenon in the field, as it dates back to the time when excellence of the quality of literary works or translation of scriptures was the task in hand. According to Hatim and Mason (1997, p.199), "[t]he assessment of translator performance is an activity which, despite being widespread, is under-research and under-discussion." Quality in instrumental translation dates back to 1959 when E. Cary and others were already considering the requirements of a good translation at an FIT international symposium on quality in Paris. However, the reasons people are interested in translation quality assessment (TQA) have evolved. While they once were primarily aesthetic, religious and political, they are now primarily professional, administrative (e.g., evaluation of students), economic, and legal (Williams, 2001). Different approaches which employed translation quality assessment will be discussed briefly in the following section.

Approaches

One of the first proposals for translation evaluation was by Katharina Reiss (1971). She suggested that for determining the quality of a translation it is first necessary to determine the function and the type of the source text. She has introduced three text types, including informative, expressive and operative, followed by an additional Audio-

medial text type, which supplements the other three. According to her, these are the text types which have to be kept equivalent in an adequate translation. Therefore, the determination of the text types shows a careful analysis on the source text. However, the weaknesses of this early suggestion become apparent here. Reiss' ideas for translation evaluation remain at programmatic level; she did not give any instructions on how one can establish the function of a text and the text type (House, 2015)

Another early suggestion according to House (2015) stemmed from Koller (1974) and Wills (1974). Koller noted the necessity of a comprehensive and linguistic model of TQA. He introduced three phases: 1. analyzing the source text to check its transferability to target text. 2. Translation comparison where the methods of translation used in producing the translation are described and 3. Evaluating the translation to see if it is adequate or inadequate based on the text-specific features derived in phase 1 and measured against native speaker's metalinguistic judgment. Although Koller's idea was original at that time, it did not go beyond a very general outline.

Wills (1974) suggested an objectivized TQA in which norm of usage in a given language community in a given situation should be taken into account. Like Koller, he gave the native speaker's capacity of metalinguistic judgment as the arbiter of this norm of usage. So a translation will be evaluated according to whether or not it is adequate compared with the standard usage of native speaker in a given cultural context. However, as the nature of language indicates there are always several ways that an expression can be conventionalized in a given situation and culture, and the translator can choose any one of these feasible choices. In addition the situation in which the ST was written is unique. This cancels the notion of norm of usage in ST culture, which leads to difficulty in finding a norm of usage in the target language for this unique situation (House, 2015)

The next approach of TQA is represented by van den Broeck (1985, 1986) within the realm of descriptive translation studies. He went with the contrastive-pragmatic analysis of source and target text as the basis of critical evaluation of the translation. This

analysis starts with the reconstruction of text relations and functions that follows Toury's *tridium comparationis* for the comparison with the target text. In the process of these reconstructions the elements of the text can be identified which are called "textemes" that includes phonic, lexical and syntactic components, language varieties, rhetorical figures, and poetic structures. These elements are compared with their corresponding elements in the target text. He then paid special attention to shifts which could be obligatory due to the rules of TL system, or optional due to the translator's decisions. The result is a 'factual degree of equivalence' between the ST and the TT. Broeck emphasized the norm of translator, the strategies, and the methods used in translation. At the final stage, TL elements will be compared with their ST equivalents. Although, his suggestions are relevant to contemporary literary translations and like Wills, his reliance on general norms of source and target cultures makes this TQA approach inadequate (House, 2015)

The next approach is the *skopstheorie* of Christiane Nord (1991). She proposed an analytical model based on the purpose of the target text in the target culture that would be applicable to either literary documents or pragmatic ones. In this TQA approach, the evaluator first should take into account the purpose of TT and see if the TT fulfills its purpose or skopos. Then she should assess the translator's strategies and finally do an ST-TT comparison based on the strategies. She held the view that the text as a whole should be analyzed because it is the whole text whose purpose and effect must be set as the criteria for evaluation and criticized the error analysis. According to Nord (1991) if the evaluator only analyzes a set of selective ST features, she might only see the eliminations that the translator made in the ST and miss the compensatory parts. Therefore, she considered microtextual error analysis inadequate. However, in practice, her judgment is parameter-specific and she gives her overall judgment on the sample texts as a whole (Williams, 2001)

A more recent approach to TQA, which is based on argumentation theory, was suggested by Malcom Williams (2004). He has defended argumentation as a reasoned discourse which takes into account the techniques of rhetoric to persuade an audience.

He suggested two discourse categories as his underlying procedures for TQA: 1. argument macrostructure and 2. Rhetorical typology which includes organizational schemas, conjunctives, types of argument, figures, and narrative strategy. The evaluation has four stages; first the ST is analyzed based on its argument schema and its organizational relations. Then the TT is analyzed in the same way in order to see if it is coherent and to check whether its overall arrangement is maintained or modified in an appropriate way and to see whether the TT is readable and acceptable. The third stage is a comparative assessment based on the above-mentioned categories. Finally, an overall argumentation-centered translation evaluation is presented. However, argumentation theory as a main criterion in this approach is not important for all types of texts and focuses on just one aspect of a text (House, 2015).

Julian House (1997, 2015) has considered skopos and other approaches too target-oriented. She suggested a TQA model based on comparative ST-TT pairs which emphasizes 'mismatches' or 'errors' (Munday, 2012). In her revised model, Hallidayan Register analysis of 'field', 'tenor' and 'mode' is used. Field contains subject matter, social action, and covers lexical items. Tenor contains temporal geographical and social stances of the addressers as well as their personal viewpoint. Mode contains the channel through which language is represented. Based on this underlying frame work, her model is implemented as follows (Munday, 2012): first a profile of ST register is produced alongside with a description of ST genre. This gives a statement of function of the ST which comprises what is being conveyed through which way from whom to whom (ideational and interpersonal components). Then the same process is applied on the TT. At the next stage, The ST profile and the TT profile are compared and the mismatches or errors are noted. Then the errors are categorized into covertly erroneous errors (dimension of genre and register), overtly erroneous errors (denotative mismatches), and target system errors (deviations from the formal grammatical or lexical requirements of the TL). Finally, a statement of quality is made that leads to categorizing the translation into one of these two types: 'overt translation' (does not pretend nor represents to be an original) or 'covert translation' (enjoys the status of an

original). However, according to Williams (2001, p.334), “The conditions surrounding production of a translation can be many and varied. A common, uniform standard that could factor in all the different conditions would therefore be a complex one and would be difficult to apply.”

Conclusion

As we saw, translation quality assessment has been an indispensable part of translation studies. Since the time of its importance in the quality of literary texts until now that attention has been moved from only poetry to more professional and administrative purposes, TQA has gone through a lot. Different scholars had different applications of TQA in their approaches based on different frameworks like norm-based models (Koller 1974; Wills 1974; Broeck 1985, 1986) and criterion based models (Nord 1991, House 1997, 2015). Each had their own positive points and drawbacks; however, it should be noted that quality of translation is not like polar opposites of ‘good’ and ‘bad’ or ‘covert’ and ‘overt’, it is rather a spectrum within which a translation can be assessed and situated.

References

- Cary, E. & R. W. Jumpselt, eds (1963): *Quality in Translation. Proceedings of the Third Congress of the International Federation of Translators, Bad Godesberg, 1959*, New York, Pergamon Press.
- Hatim, B. & Mason, I. (1997): *The Translator as Communicator*, London, Routledge.
- House, J. (1997). *Translation quality assessment: A model revisited* (Vol. 410). Gunter Narr Verlag.
- House, J. (2015). Translation quality assessment: Past and present. In *Translation: A multidisciplinary approach* (pp. 241-264). Palgrave Macmillan, London.
- Koller, W. (1974) ‘Anmerkungen zu Definitionen des Übersetzungs‘vorgangs’ und der Übersetzungskritik’, in Wolfram Wilss and Gisela Thome (eds) *Aspekte der Theoretischen, Sprachenpaarbezogenen und Angewandten Sprachwissenschaft. Heidelberg*. Groos, 35–45.

- Munday, J. (2012). *Introducing translation studies: Theories and applications*. Routledge.
- Nord, C. (1991): *Text Analysis in Translation: Theory, Methodology, and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis*, Amsterdam and Atlanta, Rodopi.
- Reiss, K. (1971) *Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik*. Munich: Hueber.
- Van den Broeck, R. (1985) Second Thoughts on Translation Criticism: A Model of its Analytic Function, in Theo Hermans (ed.) *The Manipulation of Literature*. New York: St. Martin's Press, 54–62.
- Van den Broeck, R. (1986) Contrastive Discourse Analysis as a Tool for the Interpretation of Shifts in Translated Texts, in Juliane House and Shoshana BlumKulka (eds.) *Interlingual and Intercultural Communication*. Tübingen: Narr, 37–47.
- Williams, M. (2001). The application of argumentation theory to translation quality assessment. *Meta: journal des traducteurs/Meta: Translators' Journal*, 46(2), 326-344.
- Williams, M. (2004). *Translation quality assessment: An argumentation-centred approach*. University of Ottawa Press.
- Wilss, W. (1974) Problems und Perspektiven der Übersetzungskritik, *IRAL* 12, 23–41.

اصل امانت داری در ترجمه: بررسی ترجمه شفاهی همزمان سخنرانی ترامپ در سازمان ملل

By Narjes Zakeri Mehr

امانت داری و وفاداری در ترجمه همواره یکی از مهم ترین و چالش برانگیز ترین موضوعات بوده است. ترجمه متون سیاسی اهمیت ویژه ای دارد چراکه روابط دو کشور را تحت تاثیر قرار می دهد. گاه مترجم به دلایلی سعی بر آن دارد تا با ترجمه نکردن قسمتی از متن اصلی از منافع شخصی یا ملی خود دفاع کند. چنین عملی همواره منتقدان و طرفداران خود را داشته است. عده ای عقیده دارند که در مقام یک انسان هر کس باید از منافع و حیثیت کشور خود دفاع کند و ترجمه ی چنین متون توهین آمیزی برخلاف اصول اخلاقی است. عده ای نیز فریاد اعتراض سر کشیده و معتقدند که مترجم فقط یک مترجم است و حق ندارد متن اصلی را سانسور کرده و یا تغییر دهد چون شخص مترجم هیچ مسئولیتی در قبال گفته های اشخاص ندارد. او فقط باید ترجمه کند. در مورد مشکلات احتمالی که طی اولین مرحله ی ترجمه ی شفاهی یعنی شنیدن و تحلیل کردن به وجود می آید یادآوری نقش اساسی ساختارهای احتمالی دریافت شده توسط شنونده حائز اهمیت است.

گوینده هیچ گاه کلمات را با یک شیوه بیان نمی کند و همچنین زنجیره ی گفتاری مشخصی وجود ندارد که الزاما متناسب با زنجیره ی کلمات باشد. در یک مکالمه شنونده برخی از ویژگی های صدایی را که شنیده است بر می گزیند که به آن ها ویژگی های موثر می گویند که مترجم آن ها را با توجه به نیازش به کار می گیرد.

بر اساس نظریه ی اطلاعات همیشه درک یک پیام چیزی بیش از آنچه که در خود نشانه است را به دنبال دارد. درک پیام مجموعه ای از کلیات احتمالی است که مخاطب در اختیار دارد و نشانه ی مورد نظر از بین آن ها انتخاب شده است. این مجموعه ی احتمالات به هیچ وجه یکسان نیست: بعضی از این احتمالات بیش از بقیه امکان وقوع دارند و این تنوع در احتمالات بر روند رمزگشایی تاثیر می گذارد.

چندی بیش سخنرانی آقای ترامپ رییس جمهور فعلی ایالات متحده در سازمان ملل در رسانه ی ملی ایران بصورت زنده پخش شد ولی مترجم "نیما چیت ساز" که مسئول بازگرداندن صحبت های وی بود بخشی از سخنان ترامپ را ترجمه نکرد. این اقدام موجی از واکنش های گسترده ی عموم مردم و کاربران شبکه های اجتماعی را به دنبال داشت. در ادامه قسمتی از متن خبری ترامپ مورد بررسی قرار خواهد گرفت. در ادامه، ترجمه ی صحیح عبارات سخنرانی ارائه شده و به منظور روشن تر شدن موضوع، ترجمه ی نیما چیت ساز و انگیزه ی این مترجم مورد بحث قرار میگیرد. همچنین اصل امانت داری در ترجمه را به بیان استاد دانشگاه علامه طباطبایی تحلیل خواهیم کرد.

دکتر مهدی افشار ، مترجم زبان انگلیسی و استاد دانشگاه علامه طباطبایی و محمد قمی ، عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس در برنامه " گفت و گوی فرهنگی " رادیو گفت وگو مصاحبه ای انجام دادند که در این نوشتار بخشی از مبحث مطرح شده " امانت در ترجمه " آورده شده است.

به گفته ی دکتر افشار مترجم یک پیام رسان ساده نیست. "من برمنضبط بودن زیاد مترجم و اینکه تمام موارد ویرایش مانند کاما را رعایت کند، معتقد نیستم بلکه مترجم موظف است در قلمرو ترجمه ادبی در عین حفظ شیوایی زبان مبداء، در زبان مقصد به شیوایی آن بیافزاید.

ترجمه ای خوب است که خواننده بوی ترجمه را احساس نکند و از آن چه می خواند لذت ببرد. بنابراین مترجم ماهر باید انتقال گراندیشه نویسنده باشد و ایجاد شیفتگی در خواننده را سرلوحه کار خود قرار دهد."

استاد دانشگاه علامه طباطبایی یادآور شد: ترجمه های خوب سبب شناساندن آثار ایرانی به تمام دنیا شده است. گاهی اضافه کردن بخش هایی به یک اثر ادبی توسط مترجم سبب باشکوه شدن و جلوه بیشتر آن در دنیا شده است. بنابراین نمی توان هر دخل و تصرفی را خیانت نامید.

در ادامه محمد قمی از ترجمه و رعایت اصول امانتداری در آن به عنوان یک مسئله مهم یاد کرد و گفت : حضرت محمد (ص) پیش از آن که پیامبر الهی باشند امین مردم نامیده می شدند. بنابراین موضوع وفاداری و امانت داری در دین ما از اهمیت زیادی برخوردار است.

به گفته ی وی گاهی با تغییر جایگاه ویرگول معنای جمله تغییر می کند، بنابراین مترجم موظف است در هنگام ترجمه امانت و وفاداری را رعایت کند و کوچکترین موارد اعم از مسائل ادبی ، سیاسی و ... را در کار خود در نظر داشته باشد.

او با اشاره به ترجمه متون خارجی گفت: اصل امانت داری در بازگرداندن متون خارجی به دلیل تاثیر در مسائل سیاسی بسیار حائز اهمیت است. گاهی اوقات در ارتباط با یک قرارداد، کم و زیاد کردن حتی یک جمله ممکن است محتوا و متن را دگرگون کند.

قمی در بخش دیگری از صحبت های خود به دخالت وزارت فرهنگ و ارشاد در مقوله ترجمه پرداخت و اظهار کرد: ترجمه ها در گویش ها و زبان های مختلف بسیار زیاد است و دولت نمی تواند بر تمام این موارد نظارت کند چرا که ورود دولت به همه زمینه ها از سبکی و چابکی آن می کاهد.

دولت می تواند اصولی را در خصوص ترجمه صحیح و امین تصویب کند و تنها بر اجرای صحیح آن اصول نظارت داشته باشد تا ترجمه به نحو احسن انجام شود.

بعد از بالا گرفتن انتقادات به رویه این مترجم در مورد ترجمه همزمان اظهارات ترامپ، "نیما چیت ساز" به توضیح اینکه چرا بعضی از جملات "ترامپ" در مورد ایران را ترجمه نکرده است می پردازد.

مترجم همزمان این سخنرانی در ویدئویی که با آرم شبکه خبر منتشر شده است، مدعی شد که علت تحریف اظهارات ترامپ این بود که نمی خواست از رسانه ملی، علیه کشور خودش حرف بزند. او گفته است: «ترامپ در سخنرانی خودش در سازمان ملل حرف هایی علیه ایران زد که من آنها را ترجمه نکردم، در آن لحظه تصمیم گرفتم که آنها را ترجمه نکنم؛ ترجمه همزمان همان طور که خودتان می دانید یک امر لحظه ای و سریع است. حالا چرا من در آن لحظه تصمیم گرفتم که آن را ترجمه نکنم؟ اول از همه این حرف ها خلاف واقع بود، دوم آنکه علیه کشور من بود و علیه ایران بود. به نظر من هر کس دیگری هم بود این کار را (ترجمه اظهارات خلاف واقع ترامپ) نمی کرد. علاوه بر این فیلم اظهارات ترامپ زیرصدا داشت، ما به علم زیرصدا را نگه داشتیم و من هم در زمانی که ترامپ حرف های ضد ایران می زد مکث کردم، زیرصدا بلند بود و کسی که بداند چی است، می گوید. فکر نمی کنم که این قشنگ باشد که من بخواهم علیه کشور خودم، در رسانه ملی خودم، علیه کشور خودم صحبت کنم».

وی افزود که اگر هر کسی دیگری جای من بود نیز اگر بر علیه کشور خود مطالبی را می شنید که واقعی نیست آن را ترجمه نمی کرد. او همچنین افزود که در زیر صدای من صدای ترامپ شنیده می شد تا برای هر کس جالب است که او بر علیه ایران چه می گوید خود متوجه شود.

بسیاری از کاربران به انتقاد از این مترجم پرداختند. به گفته آنان، چیت سازان مترجم است و نه تحلیل گر مسائل سیاسی بنابراین او می بایست هر چیزی را که می شنید ترجمه می کرد تا امانت را رعایت کرده باشد حتی اگر آن مطالب خلاف

واقع بوده است. بسیاری از کاربران معتقدند که او در حقیقت نمی بایست این تصمیم را بگیرد چرا که وطن دوستی با ترجمه درست همزمان منافاتی ندارد و او می بایست کلمات را بدرستی ترجمه می کرد.

تنها اگر از منظر روزنامه نگارانه به این اظهارات نگاه کنیم، ایرادهای بسیاری به تمام اجزای استدلال آن وارد است که به برخی از آن ها اشاره میکنیم (نقل از ایسنا).

مترجم در گزاره اول که گزاره ای خبری است می گوید بخش هایی از اظهارات ترامپ را ترجمه نکرده است که این حرف او خلاف واقع است. چون او علاوه بر اینکه بخشی از اظهارات را ترجمه نکرده، بخش دیگری را هم تحریف کرده است که با هیچ منطق اخلاقی و حرفه ای قابل توجیه نیست. روزنامه نگاران نمی توانند به صلاح دید خودشان حرف های منابع خبر را تغییر دهند یا دست به حذف های اساسی بزنند به طوری که مفهوم اظهارات را تغییر دهند.

مترجم مدعی شده است که «در لحظه» در مورد تحریف و حذف هایی که در ترجمه انجام داده، تصمیم گرفته است. سوای اینکه این گزاره مطابق حقیقت است یا در اتاق خبر شبکه خبر، در مورد ترجمه اظهارات ترامپ تصمیم گیری شده است، مترجم در جایگاهی نیست که چنین دروازه بانی را در خبر اعمال کند و بخش هایی از خبر را بنا به خواست خودش حذف کند.

مترجم نهایتاً یک عامل انتقال متن است، نه ویراستاری که مسئولیت حقوقی صحت گفته های منبع را به عهده داشته باشد. مترجم، مسئول است که متن را به صورت کامل به دست مخاطبان آن برساند و بعد از آن، دبیران خبر و مخاطبان هستند که باید در مورد متن رسانه ای که در اختیار آنها قرار گرفته است، تصمیم بگیرند.

مترجم مدعی است که علت دیگر خودداری او از ترجمه ادعاهای ترامپ این است که این اظهارات «علیه ایران» بوده است. ممکن است که روزنامه نگار حق داشته باشد از نقل خبری ناراحت یا خشمگین شود اما حتماً حق ندارد به این دلیل، از انتقال خبر خودداری کند. عده ای از اساتید روزنامه نگاری ایران، در مورد این اصل کار را تا جایی پیش برده اند که می گویند «نسبت روزنامه نگار با خبر، باید نسبت مرده شوی و جسد بی جان باشد». نمی توان به این دلیل که به نظر می رسد اظهارات کسی علیه فرد، نهاد یا حتی کشوری دیگر است، از نقل آن خودداری کرد و دست به تحریف اظهارات زد.

این استدلال که «هر کس دیگری هم بود همین کار را می کرد» مطلقاً خالی از اعتبار است. اگر هر مترجمی بخواهد با چنین رویه ای اظهارات دیگران را تحریف کند، به هیچ مترجمی در هیچ برنامه چند زبانه ای نمی توان اعتماد کرد.

در این صورت تمام اجلاس‌های بین‌المللی دچار بحران خواهند شد و نیمی از داستان‌های رسانه‌ای منتشر نخواهند شد چرا که بسیاری از متون رسانه‌ای بر اساس ارزش خبری «برخورد» علیه گروهی و به نفع گروهی دیگر است

مترجم در ادامه، احتمالاً برای سلب مسئولیت از خود، می‌گوید صدای اصلی سخنرانی به اندازه کافی بلند بود و هر کس { که می‌خواست } می‌توانست متوجه شود که ترامپ در لحظات سکوت مترجم چه گفته است. در پاسخ باید گفت کسانی که به زبان انگلیسی مسلط هستند و متوجه اظهارات مترجم می‌شوند سخنرانی را هم از کانال‌های دیگری پیگیری می‌کنند. قرار دادن ترجمه همزمان روی سخنرانی برای کسانی است که زبان انگلیسی نمی‌دانند. اگر قرار باشد شرط دستیابی به اطلاعات صحیح، دانستن زبان خارجی باشد، دیگر چه نیازی به رسانه فارسی‌زبان؟ این رویه یعنی نادیده گرفتن حق آگاهی افرادی که به زبان انگلیسی مسلط نیستند، به نابرابری آگاهی و دسترسی به اطلاعات دامن می‌زند، به شکاف موجود بین طبقات مختلف جامعه دامن می‌زند و ضایع‌کننده حقوق افراد جامعه است.

در پایان، نیما چیت‌ساز مترجم همزمان سخنرانی ترامپ برای شبکه خبر، ادعا می‌کند که «قشنگ نیست» که از رسانه ملی کشورش، علیه کشورش حرف بزند! این اظهارات به روشنی نشان می‌دهد که چرا مترجم ادعاهای ترامپ نباید در رسانه ملی به عنوان مترجم فعالیت داشته باشد. مترجم به عنوان واسطه، باید متوجه این مساله باشد که ترجمه اظهارات سخنرانان و تکرار واژه‌های آنها به زبان دوم، به معنی «حرف‌زدن له یا علیه چیزی» نیست! مترجم به وجه شخصی نیست که تربیون پخش زنده سیما را در اختیار می‌گیرد. واسطه باید امین و متعهد باشد و متوجه باشد که در برابر گوینده و شنونده پیام مسئول است که متن را با دقت و صحت و به طور کامل منتقل کند. مسئولیت تصمیم‌گیری در مورد تفسیر خبر به عهده بخش دیگری از تحریریه است.

رسانه می‌تواند داستان‌هایی را نادیده بگیرد و انتخاب کند که برخی از اخبار را بر مبنای تصمیم هیات تحریریه پوشش ندهد اما رسانه اخلاقاً نمی‌تواند اخبار را تحریف کند یا بخشی از یک خبر را پوشش دهد در حالی که بخش دیگری از آن را نادیده می‌گیرد. این روند به جز به بار آوردن افتضاح و سلب اعتماد بیشتر از رسانه ملی نتیجه‌ای به دنبال نخواهد داشت.

فراتر از این موارد، هر کدام از ما به عنوان یک شهروند ایرانی باید بدانیم علیه ما چه موضعی گرفته شده تا واکنش مناسبی نسبت به آن موضع داشته باشیم و در فضای مجازی یا حقیقی، متناسب با واقعیت موجود، حرف حق خود را بزنیم. اقدام مترجم محترم، مصداق بارز کتمان واقعیت و پاک کردن صورت مساله بود و باعث شد بسیاری از مردم متوجه نشوند که فردی مانند ترامپ چه مواضع خصمانه‌ای علیه ما دارد. در واقع این عزیز به سود آقای ترامپ کار کرد

متن انگلیسی سخنرانی ترامپ

We cannot allow the world's leading sponsor of terrorism to possess the planet's most dangerous weapons. We cannot allow a regime that chants "Death to America," and that threatens Israel with annihilation, to possess the means to deliver a nuclear warhead to any city on Earth. Just can't do it. Thus, the regime "masks a corrupt dictatorship behind the false guise of democracy." It "has turned a wealthy country with a rich history and culture into an economically depleted rogue state" whose "longest-suffering victims ... are, in fact, its own people."

Rather than using Iran's vast oil profits to "improve Iranian lives," the regime wastes this wealth — "which rightly belongs to the Iranian people" — on foreign adventures, from "fund[ing] Hezbollah and other terrorists that kill innocent Muslims" to "shor[ing] up Bashar al-Assad's criminal dictatorship, fuel[ing] Yemen's civil war, and undermin[ing] peace throughout the Middle East."

The dictatorship used the funds to build nuclear-capable missiles, increase internal repression, finance terrorism, and fund havoc and slaughter in Syria and Yemen.

The United States has launched a campaign of economic pressure to deny the regime the funds it needs to advance its bloody agenda.

Another issue is the corrupt dictatorship of Iran. They cause chaos, death and destruction, they do not respect neighbors' borders and the sovereign rights of nations.

The entire world knows, Trump concluded, that "the good people of Iran want change" and that "Iran's people are what their leaders fear the most." That is why the mullahs "restrict internet access, tear down satellite dishes, shoot unarmed student protesters, and imprison political reformers."

ترجمه بدون تحریف سخنرانی ترامپ

وقتش رسیده که ملت‌های دنیا با یک حکومت بی پروای دیگر مقابله کنند. حکومتی که فقط از کشتارهای دستجمعی حرف میزند و وعده نابودی امریکا و اسراییل را میدهد ... و وعده دردسر و مشکلات دیگر برای خیلی از رهبران و ملت‌های دیگری که اینجا حضور دارند.

دولت ایران با سرپوش دروغین دموکراسی، بر چهره یک دیکتاتوری فاسد نقاب می زند. این دولت یک کشور ثروتمند را با تاریخ و فرهنگی غنی به یک کشور کشوری منزوی و به لحاظ اقتصادی تهی شده از سرمایه بدل کرده که تنها صادراتش خسونت و خونریزی و هرج و مرج است.

قدیمی ترین قربانیان حکومت ایران مردم ایران هستند. این حکومت به جای بهره گیری از منابع خودش برای بهبود زندگی ایرانی ها، درآمدهای نفتی خود را صرف تامین حزب الله و تروریست های دیگری کرده که مسلمانان بی گناه را می کشند و به همسایگان صلح جوی عرب و اسرائیل خود حمله می کنند.

این ثروت که به حق متعلق به مردم ایران است برای کمک به دیکتاتوری بشار اسد و دامن زدن به جنگ یمن و تضعیف صلح در سراسر خاورمیانه بکار گرفته میشود. ما نمی توانیم اجازه بدهیم چنین رژیم جنایتکاری به چنین فعالیت های تنش زایی ادامه دهد و دست به ساخت موشک های خطرناک بزند. ما نمی توانیم به توافقی پایبند باشیم که نهایتاً منجر به توسعه یک برنامه هسته ای بشود.

وقت آن فرارسیده که حکومت ایران همه آمریکایی ها و شهروندان دیگری را آزاد کند که به ناحق زندانی کرده. اما مهم تر از همه، دولت ایران باید دست از حمایت از تروریست ها بردارد و به مردم خودش خدمت کند و به حق حاکمیت ملی همسایگانش احترام بگذارد.

دنیا این را می فهمد که مردم شریف ایران به دنبال تغییر هستند چرا که این حکومت بعد از نیروی عظیم ارتش امریکا از مردم خودش می ترسد. برای همین دسترسی به اینترنت را محدود کرده، دیش های ماهواره ای را جمع آوری می کند، به سوی دانشجویان معترض آتش می گشاید و اصلاح طلبان را به زندان می اندازد.

ترجمه نیما چیت ساز از سخنرانی ترامپ در شبکه خبر

ما با کشورهای دیگه هم مشکل داریم. ایران صحبت هایی میکنه برای از بین بردن اسرائیل ... و به تعبیر ما می تونه زندگی ایرانی ها بهتر باشه.

از حزب الله دفاع می کنه و هموعان خودش رو میکشه. این رای کاملاً به ملت ها بستگی داره. به اعتقاد ما ایران توی یمن دست داره و جنگ رو نوعی هدایت میکنه. ما نمی تونیم اجازه بدیم چنین کارهایی ادامه پیدا بکنه و بخواد به ساخت موشک های خودش ادامه بده.

هنوز آخرش رو نشنیدید. وقت اون فرا رسیده که دنیا با ما همراه بشن و بخوان از راهی که ایران در پیش گرفته جلوگیری بکنند و کنار امریکا باشند. از همه مهمتر اینه که ایران به تعبیر ما باید از حمایت از تروریست ها دست برداره و همینطور نسبت به همسایه هاش.

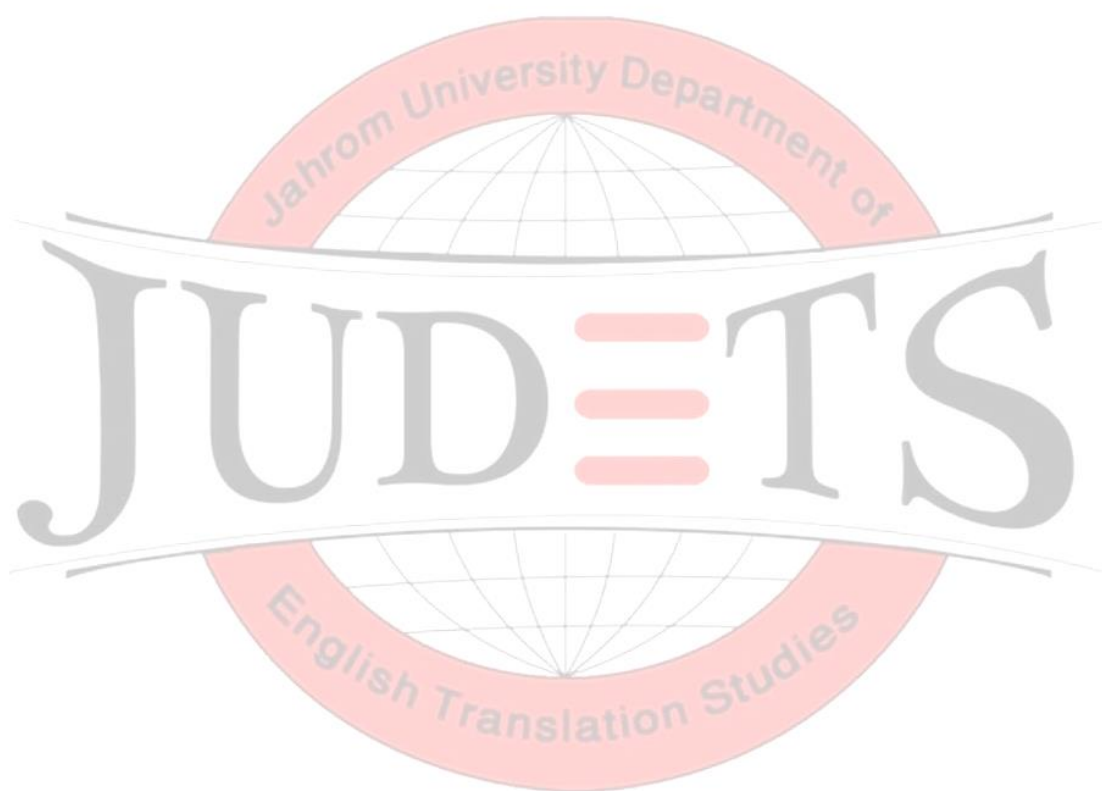
ارتش امریکا قوی است. مردم ایران هم قوی هستند. بسیاری اتفاقات توی ایران می افته که از نظر ما غیرقابل قبوله. ما فکر میکنیم تمام ملت ایران میتونند برگردند به دورانی که مرکز فرهنگ باشند. مرکز ثروت باشند. و این خلاف رفتاری است که ایران نشون میده که من در جنگ با تروریسم هست.

همانطور که گفته شد رئیس جمهور آمریکا در مجمع عمومی سازمان ملل سخنرانی کرد و سخنان وقیحانه و گستاخانه ای را نسبت به کشورمان و کوبا، کره شمالی و ونزوئلا مطرح کرد.

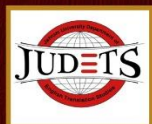
شرح این سخنرانی آنقدر گستاخانه و خارج از اصول دیپلماتیک بود که مترجم صدا و سیما که کار ترجمه همزمان را برعهده داشت مجبور شد برخی از قسمت ها را ترجمه نکند. بسیاری عمل او را خلاف قانون امانت در ترجمه تلقی کردند و عده ای نیز عمل او را در جهت حفظ منافع ملی کشور شمرده و از وی دفاع کردند. میتوان نتیجه گرفت که مترجم شفاهی باید وظیفه ی خود را به درستی انجام دهد و در انتقال متن مبدا به متن مقصد امانت دار خوبی باشد چرا که این شخص در مقام مترجم در قبال سخنان دوطرف هیچ گونه مسئولیتی ندارد. او حامل پیام است و در این کار باید امین باشد.

منابع

<https://www.isna.ir/news/96062917349/> شبکه-خبر-چگونه-به-تر-امپ-پاس-گل-داد

INTERVIEWS

An Interview With Ms. Zahra Najafi

By Fatemeh Zahedian nasab

در این شماره از نشریه می خواهیم با یکی از دانشجویان رشته مترجمی دانشگاه پیام نور شیراز گفت و گو کنیم. نکته جالبی که باعث شد با ایشان مصاحبه کنیم این بود که ایشان قبلاً دانشجوی دانشگاه خودمان در رشته مکانیک بیوسیستم بوده اما تصمیم به انصراف می گیرند و رشته مترجمی را برای ادامه تحصیل انتخاب می کنند. ایشان حدود یک سال است که در زمینه تدریس زبان فعالیت می کنند و در چند کانون زبان مشغول به تدریس هستند و اتفاقاً شیوه های جالبی در تدریس به کار می برند.

1. خانم نجفی از خودتون بگید. قطعاً خواننده ها دوست دارند با شما بیشتر آشنا شوند.

زهره نجفی هستم متولد بهمن ماه سال 75، فوق دیپلم مکانیک بیوسیستم از دانشگاه جهرم و در حال حاضر دانشجوی مترجمی زبان انگلیسی و همچنین شاغل در همین رشته.

2. چی شد که تصمیم گرفتید از رشته مهندسی انصراف بدید و چرا مترجمی را انتخاب کردید؟

رشته ی مهندسی مکانیک بیوسیستم در عین متنوع و جالب بودن برای افراد خاصی کاربرد دارد و دامنه ی شغلی آن محدود است. علاوه بر این با روحیات من سازگاری نداشت و من ترجیح دادم به فوق دیپلم اکتفا کنم. انتخاب رشته ی دوم خیلی سخت بود؛ فکر پشیمونی دوباره. اما خداروشکر با تحقیق توانستم رشته ی مورد علاقه ی خودم را پیدا کنم. مترجمی رشته ای دوست داشتنی است که حق انتخاب های زیادی را در آینده برای انتخاب شغل به فارغ التحصیلان، حتی دانشجویهای خودش می دهد و قطعاً اینکه یادگیری زبان دوم خیلی شیرینه.

3. از چه زمانی به زبان علاقه مند شدید؟

از راهنمایی در کلاس های زبان کانون شرکت می کردم اما به طور جدی از زمان کنکور متوجه اهمیت زبان انگلیسی شدم.

4. الان ازینکه انصراف دادید راضی هستید؟

بله خیلی؛ با وجود اینکه قبلاً در دانشگاه دولتی درس می خواندم اما الان دانشجوی دانشگاه پیام نور هستم هیچ گونه پشیمونی ندارم. حتی میزان مطالعه ام بیشتر شده و با علاقه ی بیشتری به دانشگاه می روم.

5. چی شد که به تدریس روی آوردید؟

همیشه به تدریس علاقه داشتم به خصوص که مادرم هم فرهنگی بودند. همینطور علاقه به زبان انگلیسی و بودن در کنار بچه ها باعث شد این تصمیم زیبا رو بگیرم و به دنیای جدیدی وارد بشم.

6. از ترم چند مشغول به تدریس شدید؟

از اواخر ترم دو شروع به تدریس کردم حدودا یک سال پیش.

7. می تونم ببرسم تو چندتا موسسه زبان مشغول به کار هستید؟

بله، من در دو موسسه ایران مهر و ثنا مشغول تدریس هستم و همینطور تجربه ی تدریس در موسسه شریف را هم دارم.

8. خب من دیدم که به تدریس خیلی علاقه دارید و روش های متنوعی را برای تدریستون بکار می گیرید. میشه راجع به روش هاتون واسه خواننده ها بیشتر توضیح بدید؟

معلم بودن و تدریس کردن رابطه ی مستقیمی با عشق و صبر داره. اگر عاشق شغلتون و بچه ها باشید انگیزه و عشقتون به بچه ها هم منتقل میشه. پس اول از همه اون انرژی هست که تدریس و قشنگ تر می کنه.

من از کلاس های زبانی که خودم میرفتم الگو برداری کردم و دقیقا برعکس آنها عمل کردم؛ به جای درس دادن های طولانی از راه های متفاوتی مثل بازی با بچه های با هدف های مختلف آموزشی، کار کردن نمایش با آنها با هدف تقویت مکالمه، شعر و ... آن هارا به یادگیری زبان علاقه مند می کنم.

9. کار تدریس را پیشنهاد می دید؟

قطعا، یکی از دوست داشتنی ترین شغل ها تدریس کردن است. حتما اکثر دانشجوها این حس زیبا رو تجربه کردن وقتی یه چیزی و بلد ی و به بقیه یاد میدی جدا از زیبا بودن، خودت هم بهتر یاد میگیری و توی ذهنت بهتر می مونه.

10. به نظرتون دانشجوهای زبانی که به تدریس علاقه مند هستند از کجا باید شروع کنند؟

چیزی که در مورد تدریس خوشحال کننده است که سطح بندی های مختلف داره و هر سطح نیازمند میزان دانش خاصی از زبان است. و تدریس خوب در کنار دانش، نیازمند تجربه ی خوب است. برای کسب تجربه بالاخره باید از یک جا شروع کرد. من بهشون پیشنهاد میکنم که حتما پیگیری کنن و سطحی رو انتخاب کنن که با دانش آنها هم خوانی داشته باشد.

11. به نظرتون معیارهای یک معلم موفق چیه؟

عشق، صبر، دانش، خلاقیت، مسئولیت پذیری و ...

12. خب به عنوان حرف آخر صحبتی یا توصیه ای با همسن و سال های خودتون و دانشجوهای زبان انگلیسی دارید؟

سعی کنید قبل از انتخاب دانشگاه و شهر مورد علاقتون؛ استعداد و رشته ی مورد علاقتونو پیدا کنین چون قرار آیندتون رو بسازین و زندگی فقط همین 4 سال نیست. و اما دانشجوهای رشته ی زبان انگلیسی تبریک میگم به خاطر انتخابتون چون راه های رسیدن به موفقیت در این رشته بسیار است.

13. خیلی ممنون که وقت گذاشتید و با ما صحبت کردید.

ممنون از شما که منو انتخاب کردین.

An Interview with Mr. Hamidreza Eslami

By Maryam Lorzani

1. با عرض سلام و وقت بخیر خدمت شما، لطفاً میشه درباره خودتان بیشتر برای ما توضیح بدید؟

با عرض سلام خدمت تمامی دانشجویهای رشته مترجمی. حمید رضا اسلامی هستم، دبیر موسسه دادآفرین فارس، رییس مجمع جوانان استان فارس و نایب رئیس مجمع ملی جوانان کشور.

2. لطفاً ماهیت کلی مجمع ملی سازمان های مردم نهاد جوانان (سمن) را برای ما توضیح می دهید؟

سمن ها یک مجموعه ی حقوقی قانونمند برای احقاق حق سمن های جوانان هستند و مجمع ملی جوانان متشکل از جوانان حقوقی که با شناسه ی حقوقی از حقوق جوانان در جمهوری اسلامی دفاع میکنند .

3. فعالیت سازمان های مردم نهاد در چه زمینه ای است؟

سازمان های مردم نهاد (سمن) زیر مجموعه ارگان های مختلف محسوب میشوند و کارهای مختلفی را نیز انجام می دهند. به NGO، سازمان های مردم نهاد در حیطه ی بین المللی (non- government organization) گفته می شود. سازمان های غیر وابسته به دولت که کارهای اقتصادی انجام نمیدهند و هدفشان مردمی و در راستای پیشرفت فضای اجتماعی کشور است که در کشور ما یک قشر نوپا محسوب می شوند. زمینه فعالیت های مختلفی اعم از: آسیب های اجتماعی، کار آفرینی، محیط زیست، اعتیاد، زنان بد سرپرست، زنان بی سرپرست، اوقات فراغت و دیگر کارهای اجتماعی را دارند.

4. چشم انداز آینده مجمع ملی سازمان های مردم نهاد جوانان چه چیزی است؟

چشم انداز آینده جمع ملی جوانان تبدیل شدن به یک تشکل قوی با بودجه مختص به خودش از طرف مجلس شورای اسلامی است، به منظور ایجاد فعالیت های اجتماعی قوی و سازمان مند و کاهش آسیب های اجتماعی، افزایش کار آفرینی و دیگر اهداف سازمان های مردم نهاد کشور بصورت هدفمند و قانونی .

5. به نظر شما دانشجوی های مترجمی چه فعالیتی در حوزه ی جوانان و همچنین در بخش سازمان های مردم نهاد جوانان میتوانند داشته باشند؟

یکی از بخش های خیلی مهم در مجمع، ارتباط با دیگر کشور هاست و این ارتباطات در قالب گروه های دوستی مطرح می شود. در حال حاضر ما با اذربایجان، ازبکستان، عربستان و امارات ارتباط دوستانه داریم و این ارتباطات در حال گسترش هستند و زمانی که این ارتباطات بیشتر و بیشتر گسترش میابد، نیاز ما به حضور جوانانی که مسلط به زبان انگلیسی هستند بیشتر و بیشتر می شوند؛ و به این صورت بین دانشجویهای مترجمی و جوانانی که در حوزه ی مجمع و سازمان های مردم نهاد مشغول به فعالیت هستند ارتباط به وجود می آید و اگر بچه های رشته ی مترجمی آموزش ببینند مسلماً عصای دست مجمع جوانان در بحث بین الملل می شوند.

6. کار آفرینی چیست و کار آفرین چه کسی هست؟

کارآفرین شخصی است که دغدغه جمع را دارد و نه تنها به خودش بلکه به جامعه ی اطرافش نیز فکر میکند و با ریسک پذیری زیادی که برای خودش به وجود می آورد و با کسب علم و پشتکار زیاد باعث به وجود آمدن فرصت های شغلی هم برای خودش هم برای سایرین می شود و به این ترتیب به شخصی که شغلی را بوجود می آورد که علاوه بر خودش دیگران را نیز مورد پوشش قرار میدهد کار آفرین میگویند .

7. آیا مترجمین هم میتوانند کارآفرینی کنند؟

چند سالی است که یک رشته خاص نمیتواند کارآفرین باشد . برای مثال اگر در مترجمی بخواهید که روال سنتی را طی کنید هیچوقت به شغل مرجع و خوبی نخواهید رسید ولی اگر مترجمی را با یکسری رشته های دیگر ترکیب کنید و با ترکیب این دو بتوانید شغل جدیدی را بوجود بیاورید و کارآفرینی کنید میتوانید موفق باشید . مثلاً اگر مترجمی را در حیطه ی IT یا بهتر بگویم نرم افزار وارد کنید و با یک ایده استارتآپی قوی فرصت های شغلی بوجود بیاورید . مثل نرم افزار غیر ایرانی اکسین چنل که با آموزش سالانه درآمد بالایی را کسب میکند . شما هم میتوانید چنین نرم افزاری، نه صرفاً تقلید از اکسین چنل، را تولید کنید مثل: آموزش زبان به کودکان، آموزش زبان به وسیله بازی های فکری به کودکان و به این ترتیب به وسیله ی چنین ترکیباتی میتوانید شغل های جدید ایجاد کنید .

8. میتونید راهکار های کار آفرینی در رشته مترجمی را به ما بگویید ؟

همانطور که در سوال بالا گفته شد تک بعدی بودن را باید کنار گذاشت و ترکیبی کار کرد . مثلاً در سازمان های مردم نهاد به بچه های مترجمی نیاز است مخصوصاً برای برقراری ارتباط پای میز مذاکره در نشست های بین المللی که نیازمند ترجمه اسناد مذاکره در لحظه میباشد. در مورد دیگر که شاهد پیشرفت و گسترده گی آن هستیم بحث نرم افزار و استارتآپ هاست. در کشور ما پایه زبان ضعیف است و شما که در رشته مترجمی مشغول به تحصیل هستید میتونید با ایده های استارتآپی فرصت شغلی برای n نفر را تولید کنید و باید ایده های مدرن را جایگزین ایده های سنتی کنید. در هر زمینه ای که هستید اگر از تک بعدی بودن خارج شوید قطعاً به موفقیت خواهید رسید .

9. میتونید بگویید کسانی که میخواهند در زمینه مترجمی کارآفرین بشوند باید از کجا شروع کنند؟

نقطه شروع برای کارآفرینی بحث آموزش است . کسی که میخواهد کارآفرین بشود باید از آموزش خودش شروع کند و بداند که کارآفرین کیست و چگونه فعالیت میکند، چه چالش هایی پیش روی اوست و اگر میخواهد به این مسیر وارد شود باید بداند که از چه راهی وارد شود و برای فهمیدن اینها باید اول داشته های خودش را ببیند هم از لحاظ مالی هم علمی هم فضای کاری ، هم نیروی انسانی و ... و روی آموزش خود سرمایه گذاری کند و بصورت علمی وارد بازار کار و اقتصاد شود. دانشجویهای مترجمی هم همین روال را باید طی کنند. ایده های سنتی دیگر جوابگو نیستند و اگر میخواهید که

وارد سیستم مدرنیته شوید باید با علم وارد شوید و بازار رقابت الان، بازاری است که اگر با علم و دانش پیشرفت وارد آن نشوید محکوم به شکستید!

10. به نظر شما در چند سال آینده بازار مترجمی کار به چه سمت و سویی می‌رود؟

ما در چند سال آینده مسلماً از مترجمان حضوری بهره نخواهیم برد و ما اشخاص را بعنوان مترجم نخواهیم داشت و تمام سیستم را هوش مصنوعی در بر میگیرد و مترجمان باید از الان بفکر باشند که مثلاً تا چهار یا پنج یا چند سال دیگر ممکن است این اتفاق بیفتد و هوش مصنوعی جایگزین مترجم شود و این برای مترجمان یک چالش است. ما روز به روز در بحث هوش مصنوعی در حال پیشرفتیم ولی خب این را هم میدانیم که کامپیوتر هیچوقت جای انسان را نخواهد گرفت مثلاً در بحث ترجمه‌های فرهنگی، ولی خب این قسمت خیلی کمی از ترجمه را شامل میشود و در قسمت عمده مثلاً ما یک نرم افزار طراحی میکنیم حالا یا رایگان یا کرک شده یا چیز دیگر و دیگر برگه ای n تومان به مترجم پرداخت نمی کنیم و با مثلاً می‌خواهیم به خارج از کشور سفر کنیم دیگر دنبال مترجم حضوری نمیگردیم که همراه گروهمان بفرستیم بجای آن یک نرم افزار روی گوشی همه افراد گروه نصب میکنیم و این برای بچه‌های مترجمی چالش بزرگی است و این بدان معنا نیست که دیگر تمام درها به روی بچه‌های مترجمی بسته شده است بلکه وقتی یک چالش به وجود میاید درکنارش فرصت‌های شغلی زیادی نیز تولید میشود که این همان بحث مدرنیته است و اگر شما چالش‌های سنتی را حذف کنید و ذهنتان را به سمت دنیای مدرنیته باز کنید میتوانید اشخاصی باشید که از ایده‌ها و نیازمندی‌های بازار در مدرنیته با همان هوش مصنوعی استفاده کنید.

11. چند تا نکته برای افرادی که دوست دارن در زمینه‌ی ترجمه موفق باشن بگید لطفاً.

نباید فقط به زبان انگلیسی اکتفا کنید با اینکه پایه‌ی زبانی است ولی باید سمت و سوی زبانی خود را به سمت کشورهای درحال توسعه ببرید، آن کشورهایی که قرار است بازار جهانی را دست بگیرند مثل چین. شما زبان انگلیسی را نگه دارید و هم زمان زبان چینی را فراگیرید چون روند رشد بازار به سمتی است که ما به فراگیری زبان آلمانی و چینی نیازمندیم و همچنین افرادی که زبان چینی و آلمانی بلدند. چون شما وقتی وارد چین میشوید میبینید که هیچکس زبان انگلیسی بلد نیست. برعکس تصورات همه چینی‌ها فقط چینی بلدند چونکه سیستم آموزش آنها به گونه‌ای است که همه‌ی آنها نمیتوانند در سطح عالی تحصیل کنند که بتوانند زبان انگلیسی بیاموزند. مسیر آینده زبان چینی و آلمانی است که زبان آلمانی نزدیک به 120 میلیون نفر متکلم در دنیا دارد که بعنوان زبان مادری زبان آلمانی را بلدند و به علت این که آلمانی‌ها نژاد پرستند و افرادی را میپذیرند که با زبان مادری آنها یعنی زبان آلمانی با آنها صحبت میکنند نه زبان دیگر. ولی درکنار اینها شما نگوئید که فقط مترجم زبان انگلیسی هستید بلکه بگوئید مترجم هستید و چند گزینه روی میز قرار دهید. ذهنیت من این است که وقتی شما یک زبان را به صورت پایه و بیس توی ذهنتان یادگیرید یادگرفتن بقیه زبان‌ها برایتان کار سختی نیست چون شما قاعده و قانون‌های مورد نظر را یادگرفته اید. درست است که زبان چینی و آلمانی سخت تر هستند ولی نشدنی نیست. دوم این که ترکیب این‌ها با ورود به دنیای مدرنیته استارت آپ و نرم افزار است چون ما داریم به دنیایی وارد میشویم که هوشمند سازی حرف اول را میزند و راحتی و کم خرجی اولویت اول را برای انسان‌ها دارد و همه دوست دارند با گوشی هوشمند دستشان همه‌ی اقدامات مورد نظر خود را انجام دهند و ما در بحث نرم افزار و مترجمی مخصوصاً به زبان ایرانی خیلی مشکل داریم.

12. شما از نگاه یک مخاطب از یک مترجم میخواهید که چه نکاتی رو رعایت کند؟

محتوای اصلی دست کاری نشود، به متن اصلی نزدیک باشد، اگر در نوشتار کتاب دست میبرد سعی کند شیوایی و رسایی‌ای که خود نویسنده دارد را وارد ترجمه خود کند. یعنی اول نویسندگی را یاد بگیرد بعد شروع به ترجمه کند چون بعضی

ها فکر میکنند صرفاً انتقال نوشته کتاب به زبان دیگر دین ترجمه را ادا میکند ولی در صورتی که اینطور نیست و زمانی که میخواهید یک کتاب را انتقال دهید باید خودتان آنرا بخوانید و حس خود را نسبت به آن کتاب درک کنید و در ترجمه ی خود بتوانید آن حسی را که از کتاب میگیرید انتقال دهید. به همین علت میگویند کتاب فلان ترجمه آقا یا خانم فلانی را بخوانید چون انتقال حس در ترجمه ی او خیلی بهتر از بقیه است .

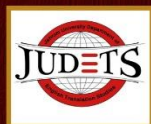
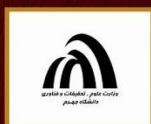
13. شما از نگاه یک کارفرما از مترجم خودتان میخواهید در ترجمه به چه نکاتی دقت کند؟

زمان خیلی مهم است و به قولی که میدهد عمل کند چون در بحث ترجمه بد قولی زیاد است، ویرایش آن استاندارد باشد، ترجمه استاندارد باشد و دستکاری نشود و مفهوم تغییر نکند .

14. نکته هایی هست که به نظر شما نپرسیده باشیم؟

عنصر گم شده در دانشگاه های ما بحث کارآفرینی است، موضوعی که باید از دبیرستان ها شروع به آموزش دادن شود که متأسفانه یاد داده نمیشود و در دانشگاه ها با یک بحث سه واحدی در رشته مهندسی و بعضی از رشته های دیگر میخوانند کارآفرینی را آموزش دهند. دو موضوع مهم هستند که باید رعایت شوند: یکی بحث آموزش کارآفرینی است. برای کارآفرینی باید حتماً باید آموزش ببینید چون ما داریم به جایی میرسیم که دولتماند کوچک و کوچک تر میشود و توی چشم انداز 1404 که برایمان تعریف شده است یعنی تقریباً شش سال آینده دولتماند به کوچک ترین حالت خودش میرسد، کوچک شدن دولت یعنی این که فرصت های شغلی دولتی برایتان وجود نخواهد داشت و دیگر اینکه سیستممان دارد به سمت هوشمند شدن میرود یعنی کاهش شغل و موضوع استخدامی از بین میرود و زمانی که موضوع استخدامی از بین برود شما باید شروع کنید خودتان برای خودتان کار بوجود بیاورید و برای اینکه بخواهید کار بوجود بیاورید باید دو چیز را خیلی مورد توجه قرار دهید: 1- کارآفرینی 2- ارتباط با صنعت یا بازار، که هر دوی این ها به آموزش نیاز دارند و شما بعنوان دانشجوی تازه کار وقتی میخواهید وارد بازار کار شوید نیاز به چند سال ضریب و خطا انجام دادن دارید تا به اون پتانسیل درآمدی که انتظارش را دارید برسید و اینها با آموزش قبل از ورود به بازار حل میشود.

SAMPLE TRANSLATION

Who Am I? A Poem to Jhoon Goo

By Sara Dahesh

Who Am I? A Poem To Jhoon Goo	من کیستم؟ شعری برای جون گو
<p>WHO AM I? Who am I? That is the age-old question Asked by every man At one time or another. Though he looks into a mirror And recognizes the face, Though he knows his own name And age and history, Still he wonders, deep down, Who am I? Am I a giant among men, Master of all I survey, Or an ineffectual pygmy Who clumsily blocks his own way? Am I the self-assured gentleman With a winning style, The natural born leader</p>	<p>من کیستم؟ من کیستم؟ این سوالی ست کهن که هرکس دیر یا زود از خود می پرسد اگر چه او به آینه نگاه می کند و چهره اش را می شناسد اگرچه او نام خودش را می داند و سن و سرگذشتش را با این حال در حیرت است که در اعماق قلبش کیست؟ آیا من در میان آدمیان همچو دیو ام؟ یا در هر آزمون زندگی پیروزم؟ یا خسی ناچیز ام؟ چه کسی ناشایسته راه خود را سد می کند؟ آیا من یک نجیب زاده ی خودبین هستم که با پیروزی عجیب شده و در ذات خود یک پیشوا ست</p>

<p>Who makes friends instantly, *Or the frightened heart Tiptoeing among strangers, Who, behind a frozen smile, trembles Like a little boy lost in a dark forest? Most of us yearn to be one, But fear we are the other: Yet we CAN be What we aspire to be. Those who cultivate Their natural instincts, Who set their sights On the good, the admirable, the excellent, And believe they can achieve it Will find their confidence rewarded. And, in the process, They will discover the true identity Of him who looks back from the mirror: WHICH ARE YOU? The doubters said, "Man cannot fly," The doers said, "Maybe, but we'll try," And finally soared Into the morning's glow, While non-believers Watched from below. The doubters claimed The world was flat,</p>	<p>کسی که مصرانه در پی یافتن دوست است یا انسانی هراسناک که از میان بیگانگان پاورچین پاورچین پیش می رود کسی که در پس لبخند سردش از نگرانی به خود می لرزد یا همچو پسر بچه ای که در جنگلی هولناک گم شده است؟ بسیاری از ما در حسرتیم که خود یگانه مان باشیم اما افسوس که شخص دیگری هستیم با این وجود هنوز هم ممکن است آنچه بشود که خواهانش هستیم کسانی که در سرشت خود غرایز فطری شان را می پرورند کسانی که به ستودنی ها، نیکی ها و شایستگان نظر می افکنند و باور دارند که به دستشان خواهند آورد پاداششان آسودگی خاطر است و در این راه هویت راستین آن کس که در آینه می نگریست را کشف می کنند تو کیستی؟ تردیدگران می گویند آدمی در پرواز کردن عاجز است اما اهل عمل می گویند "شاید، اما ما تلاشمان را خواهیم کرد" و بالاخره در درخشش صبحگاهی پرواز خواهند کرد درحالی که ناباوران از پایین به آن ها نگاه می کنند تردید کنندگان مدعی می شوند که زمین هموار است و چرا حاشیه ی کشتی ها در آب غوطه ور است در حالی که اهل عمل</p>
--	--

<p>Ships plunged over its edge, And that was that! Yet a brand new world Some doers found, And returned to prove This planet round. The doubters knew 'Twas fact, "Of course, No noisy gadget Would e'er replace the horse." Yet the carriages Of doers, sans equine, Came to traverse All our roads in time But those who kept saying "It can't be done," Never are the victories Or the honors won. But, rather. By the believing, doing kind, While the doubters Watched from far behind.</p> <p>In conclusion, may I warn you that negativeness very often unknowingly creeps up upon us. It helps occasionally to stop all thoughts (the chattering of worries, anticipations, etc. in your head) and then once more refreshingly march bravely on.</p>	<p>جهان نوینی را کشف می کنند ثابت می کنند که زمین گرد است تردیدکنندگان می دانستند که این حقیقت است "هیچ وسیله ی پر سر و صدایی جایگزین اسبان نخواهد شد" در حالی که واکن های اهل عمل بدون همراهی اسبان به حرکت خود ادامه دادند آنان که همواره بر این باورند هیچ کاری سود ندارد برخلاف اهل عمل هرگز به ظفر نمی رسند با باور داشتن و جهد کردن پیروزی میسر است درحالی که تردیدکنندگان از دور نگاه می کنند</p> <p>در نتیجه، به شما هشدار می دهم که ما اغلب به طور ناخودآگاه نوعی منفی بافی داریم. که گاه و بیگاه تمام افکارمان را متوقف می کند (نگرانی ها، انتظارها، و ... که در ذهن مان داریم) و سپس به یکباره با گستاخی تمام برایمان رژه می روند. درست همانطور که برای حفظ سلامتی و بقاء ممکن است</p>
--	--

Just as the maintaining of good health may require the taking of unpleasant medicine, so the condition of being able to do the things we enjoy often requires the performance of a few we don't. Remember my friend that it is not what happens that counts, it is how you react to them.

You have what it takes, I know you will win out one way or the other. So damn the torpedo, full speed ahead! Remember what this Chinaman says, "Circumstances? Hell, I make circumstances!" Peace and harmony,

Bruce lee

نیاز به دارو های ناخوشایند داشته باشیم، برای به دست آوردن توانایی انجام کار های دلپسند ناچاریم به انجام کار هایی که برایمان لذت بخش نیستند. دوست من ، به خاطر داشته باش آنچه که اتفاق می افتد به حساب نمی آید ، بلکه آنچه که تو انجام می دهی مهم است.

هرچه لازم است را داری، می دانم که بالاخره از یک راه به پیروزی خواهی رسید. پس لعنت به ناو اژدر، با سرعت تمام به جلو برو! آنچه را که مرد چینی گفت به یاد داشته باش: «شرایط؟ بروند به جهنم ، من خودم شرایط را ایجاد می کنم! همچنین صلح و توازن را. بروس لی

سنگ قبری از مرمر یا مشتی خاک

By Misagh Mardaneh

A grave of marble or of a handful of earth?	سنگ قبری از مرمر یا مشتی خاک
A rich-born man was leaning next to his father's grave where, on the next grave, a poor-born man was grieving for his father.	ثروتمند زاده ای در کنار قبر پدرش نشسته بود و در کنار او فقیرزاده ای که او هم در کنار قبر پدرش بود.
The rich-born started to argue with the poor-born and said: "my father's coffin is made of stone, the inscription on it is color."	ثروتمندزاده با فقیرزاده مناظره می کرد و می گفت: صندوق گور پدرم سنگی است و نوشته روی سنگ رنگین است.
"His monument is paved with marble and colored with turquoise inside; but your father's grave is built of adobe and a handful of earth. They are like orange and apple dude!"	مقبره اش از سنگ مرمر فرش شده و در میان قبر، خشت فیروزه به کار رفته است، ولی قبر پدر تو از مقداری خشت خام و مشتی خاک، درست شده، این کجا و آن کجا؟
The poor replied: "before your father can get rid of his heavy fortress, my father will be in heaven already."	فقیرزاده در پاسخ گفت: تا پدرت از زیر آن سنگهای سنگین بجنبید، پدر من به بهشت رسیده.

The Perfect Wife

By Misagh Mardaneh

The Perfect Wife	حکایت پند آموز زن کامل
Once upon a time, Molla Nasroodin was talking to a friend.	ملا نصرالدین با دوستی صحبت می‌کرد.
"Have you ever thought of getting married?" His friend asked.	خوب ملا، هیچ وقت به فکر ازدواج افتاده‌ای؟
"Of course" he answered. When I was young, I decided to marry a perfect woman,	ملا نصرالدین پاسخ داد: فکر کرده‌ام. جوان که بودم، تصمیم گرفتم زن کاملی پیدا کنم.
I passed the desert and got to Damascus and met a pretty and passionate woman but she was ignorant and had no knowledge of life.	از صحرا گذشتم و به دمشق رفتم و با زن پر حرارت و زیبایی آشنا شدم اما او از دنیا بی‌خبر بود.
The, I went to Isfahan where I fell into a woman's acquaintance who was knowledgeable but not pretty.	بعد به اصفهان رفتم؛ آن جا هم با زنی آشنا شدم که معلومات زیادی درباره‌ی آسمان داشت، اما زیبا نبود.
Then I traveled to Cairo where I met a faithful, pretty and knowledgeable girl to whom I was about to marry.	بعد به قاهره رفتم و نزدیک بود با دختر زیبا با ایمان و تحصیل کرده‌ای ازدواج کنم.
His friend asked: "Why didn't you then?" "Oh dude! Regrettably, she was seeking a perfect man too."	پس چرا با او ازدواج نکردی؟ آه، رفیق! متأسفانه او هم دنبال مرد کاملی می‌گشت!

How Dare the Sun Rise?

By Azarmidokht Mohammadi

How dare the sun rise?	
<p>The night began softly. My little sister, Deborah, and I were lying in bed, closing our eyes, trying to fall asleep in the midsummer heat. It was a couple hours past dark, a scorcher of an August evening in Africa. I could hear the soothing voices of my mother and aunt, chatting outdoors in the still, heavy air. Deborah was six years old at the time, and I had just turned ten. For some reason, Deborah had been highly sentimental that day, hugging my mother and me, telling us she loved us. She did it time and again.</p>	<p>شب آرومی بود. خواهر کوچیکم دبورا و من توی جامون دراز کشیده بودیم. چشممون رو بسته بودیم تلاش می کردیم تو گرمای وسط تابستون بخوابیم. چند ساعتی بود که هوا تاریک شده بود یک شب داغ ماه آگوست تو آفریقا بود می تونستم صدای آرامش بخش مادرو خاله ام که توی هوای راکد و خفه ی بیرون حرف می زدند را بشنوم. اون موقع دبورا شش سالش بود و من هم تازه ده سالم شده بود. نمی دونم چرا اون روز دبورا خیلی احساساتی شده بود من و مامان را بغل می کرد و بهمون می گفت ما را دوست داره. چن بار این کارو کرد.</p>
<p>I wondered what had come over her. Perhaps, somehow, she sensed that she would soon be leaving us. Sleep did not come that night. My mother stormed in from outside, a look of panic on her face like I had never seen. Mom was always such a calm, wise presence, strong and rarely rattled. At the time, we were living as refugees, driven from our home in the Democratic Republic of the Congo because we belonged to a minority tribe, the Banyamulenge. For the past three months, I had been sleeping</p>	<p>تعجب کرده بودم که چی به سرش اومده شاید یک جوری فهمیده بود که به زودی از پیش ما می ره اون شب خواب نمی برد. مامان با دستپاچگی و عصبانیت اومد داخل می شد تو قیافه اش دلهره ای رو دید که هیچ وقت ندیده بودم. مامان همیشه آدم آروم و قوی بود کم پیش می اومد که دلواپس بشه. اون موقع ما به عنوان پناهنده زندگی می کردیم پناهنده هایی که از خونه شون تو جمهوری دموکراتیک کنگو رونده شده بودن اونم به خاطر این که اهل یه قبیله کوچیک به اسم بنیام یولنگه بودیم. سه ماه گذشته رو من روی تشکی که روی زمین توی یه چادر بزرگ سبز پهن می شد می خوابیدم توی یه کمپ شلوغ</p>

<p>on a mattress on the ground in a big green tent at a crowded refugee camp in Burundi run by the refugee arm of the United Nations.</p>	<p>توی بروندی. بخش پناهنده های سازمان ملل اداره اش می کرد</p>
<p>I shared my mattress with Mom and Deborah, the youngest of my six sisters and brothers. Mom and my sister Princesse lived in our tent too. My dad and my brothers Alex and Heritage stayed in a tent next to ours. My sister Adele and brother Chris were with my grandparents, up high in the Congolese mountains known as the Hauts Plateaux.</p>	<p>من با مامان و دبورا روی یه تشک می خوابیدم دبورا کوچکترین بچه خانواده بود. مامان و خواهرم پرنسس با ما توی یه چادر زندگی می کردند. بابام و برادرهام الکس و هریتج توی چادر بعدی زندگی می کردن. خواهرم ادل و برادرم کریس بالای کوه های کانگلیس با مادر بزرگ و پدر بزرگم زندگی می کردن یه جایی که بهش می گن هاتس پلتوکس.</p>
<p>We were scattered, an unsettling feeling in such an uncertain time. For weeks I had been dreaming of home—our big yellow-brick house with a grass-green roof, filled with cousins and friends. I longed for the sparkling blue waters of Lake Tanganyika, the colossal lake where I loved to swim, despite my parents' warnings about crocodiles. In the refugee camp, I had been imagining a time when I could return to school. I was an ace student, and I wanted desperately to put on my school uniform—navy-blue knee-length skirt, white button-down polo shirt, white socks—and get back to class. I thought surely we would be going home soon, and my family would all be together again. That was wishful thinking.</p>	<p>پخش و پلا شده بودیم، احساس بلاتکلیفی می کردیم اونم تو زمانی که هیچی معلوم نبود. هفته ها خواب خونه رو می دیدم- خونه زرد آجری بزرگمون با سقف سبز چمنی رنگش که پر می شد از بچه های فامیل و دوستا. دلم لک زده بود واسه دیدن آب های آبی دریاچه تنگنیکا که برق می زد جایی که عاشق شنا کردن توشم با این که مامان و بابا درباره ی کرکودیل های توش بهم هشدار داده بودند. رویای وقتی رو داشتم که بتونم برگردم مدرسه من تو مدرسه عالی بودم. حاضر بودم هرکاری بکنم که لباس های مدرسه ام رو بپوشم دامن آبی ملوانی که تا روی زانو می اومد پیراهن سفیدی که یقه اش دکمه داشت و جورابام و برگردم کلاس. مطمئن بودم که زود برمی گردیم خونه و خانواده ام دوباره دور هم جمع می شن خیال خامی بود.</p>
<p>Mom shook Deborah and me from the mattress where we slept. Princesse was away for the night, attending a choir concert in a nearby city. "Mubyuke twatewe!" Mom said. "Wake up! We are under attack!" We shared our tent with six families, mostly women and children. We knew one another intimately, like family. When people heard my mom's warning, they</p>	<p>مامان دبورا و من رو از روی تشکی که از روش خوابیده بودیم تگون داد. پرنسس شب بیرون بود رفته بود واسه کنسرت کر تو شهر کناری. مامان گفت موبیوک تواتیبو بیدار شید بهمون حمله شده ما تو ی چادر با شیش تا از فامیل هامون که بیشتر زن و بچه بودن زندگی می کردیم با هم صمیمی بودیم مثل یه خانواده. وقتی مردم صدای هشدار مامانم رو شنیدند، گفتند نه داری زیادی بزرگش می کنی اون ها گفتند شاید چن تا دزد از مزرعه کناری</p>

<p>said, "No, you must be wrong. You're overreacting." Perhaps some thieves were stealing livestock from the nearby farm, they said, explaining away the distant sound of gunshots.</p>	<p>دام دزدیده اند، این طوری توجیهش کردن که صدا شلیک دور از اینجا بوده</p>
<p>"No," my mother said. And then we saw my aunt, Nyarukundo. She had been hit by gunfire while standing outside the tent. Both of her arms had been struck, and one had nearly been ripped from the socket. That arm dangled oddly from her body, dark blood gushing like a river. "We need to wrap her arm!" Mom said. "Help me find something to wrap it with."</p> <p>I was surprised that my mother knew what to do in such a situation. It would have made sense to use my bedsheet.</p>	<p>مامانم گفت نه بعد ما خالم نایراکاندرو رو دیدیم وقتی بیرون از چادر وایساده بود با شلیک گلوله زخمی شده بود. هر دو تا بازوش مجروح شده بود یکیش تقریباً از آرنج پاره شده بود اون بازوش یه جور ترسناکی از بدنش آویزون بود خون سیاه مثل رودخونه جاری بود. مامان گفت باید بازوش رو ببندیم. کمک کنید یه چیزی پیدا کنیم که بازوش رو باهاش ببندیم.</p> <p>تعجب کرده بودم که مادرم می دونست توی چنین موقعیتی باید چی کار بکنه. منطقیش این بود که از ملحفه ام استفاده بکنم.</p>
<p>I had seen enough action films with my brothers to know that sheets were the go-to item in that situation, but I couldn't think. I couldn't see well either, as the tent was dark as night. I opened my suitcase and grabbed a favorite silky blue dress that made me feel like a princess. The dress was brand new, the most important and beautiful thing I owned. I had been thinking of wearing it to church that Sunday, but I was afraid to get it dirty—church was held outside, in the middle of the camp, and we all sat on the ground. I thrust the dress at Mom. Now I wasn't worried about soiling it; I just wanted to help my aunt. But the material was too slippery to wrap her blood-soaked arm. My mother pulled off the inner layer of her traditional cotton dress and used that instead.</p>	<p>به اندازه کافی با برادرم فیلم های اکشن دیده بودیم که بدونم ملحفه ها تو چنین موقعیتی تکه تکه می شن اما نمی تونستم فکر بکنم حتی نمی تونستم خوب ببینم چون تو چادر شب ها تاریک بود چمدونم رو باز کردم و لباس عزیز ابریشمی آبی ام که وقتی می پوشیدم حس می کردم شاهزاده ام رو قاپیدم مدل جدید بود مهم ترین و قشنگ ترین چیزی که داشتم تو این فکر بودم که یکشنبه توی کلیسا بپوشمش اما نگران بودم که کثیف بشه کلیسا بیرون بود وسط اردوگاه همه رو زمین می نشستند. من لباس رو به مامان دادم. حالا دیگه نگران کثیف شدنش نبودم فقط می خواستم به خالم کمک کنم. اما جنسش خیلی لیز بود واسه این که بشه باهاش بازوی غرق خونس رو بست. مامان لایه ی داخلی لباس سنتیش رو پاره کرد و به جاش از اون استفاده کرد.</p>
	<p>وقتی که مردای پیاده به اردگاه حمله می کردن صداشون</p>

<p>We heard noise approaching rapidly as men descended on the camp by foot, gunshots piercing the night. The shots sounded like popping corn at first, then grew louder as they came near. The tent erupted in chaos. People began shouting directions.</p> <p>"Cut a hole in the side of the tent!" someone yelled. "We'll escape through there!"</p>	<p>رو که به سرعت نزدیک می شدن می شنیدیم. گلوله شب رو می شکافت صدای شلیک اول شبیه ذرت بوداده بود بعد وقتی که اونا نزدیک شدن بلندتر شد چادر از هرج و مرج منفجر شد. مردم فریاد می زدن که راه خروجی کجاست؟ به نفر فریاد کشید که به طرف چادر رو سوراخ کنید از اون جا فرار می کنیم.</p>
<p>People started huddling together in a corner. Somebody stepped on my leg, sending a rush of pain through my body. "Ow!" I said. But nobody heard. Everyone was in a panic. Someone cut the hole in the tent, and a stream of people ran out, including one of my cousins, Jeanette. Those people were gunned down, one by one, as they fled into the night. This isn't real, I thought. There is no way this is happening. I must be having a terrible dream. Surely I will wake up and it will all go away.</p>	<p>مردم شروع به ازدحام کردن توی یه گوشه یه نفر پاش رو گذاشت روی پام درد بهم هجوم آورد من گفت آخ اما هیچ کس نشنید. همه دلهره داشتن و آشفته بودن یه نفر یه حفره تو چادر درس کرد و یه گله از مردم ریختن بیرون یکی از دختر خاله هام جانت هم بود تک تک کسانی که تو تاریکی شب فرار کردن از دم تیر گذشتن. فک کنم واقعیت نداره. هیچ رقمه امکان نداره چنین چیزی حتما یه خواب ترسناک دیدم حتما از خواب بیدار می شم و همه چی تموم شده.</p>
<p>Mom grabbed my sister, my aunt, and me, along with two of my little cousins, Musore and Rusengo, who were six and nine years old. Mom said to hide beneath a mattress, and so we covered ourselves with the bed, staying close together, tense and still, down low to the ground. My aunt was in agony. The mattress was thin, and I thought about how bullets can so easily penetrate mattresses. It didn't make sense to hide beneath bedding from men with guns. But where else were we to go? I wondered if my dad and brothers were safe. I heard our attackers singing and chanting. They were singing Christian</p>	<p>مامان، خواهرم، خالم و منو با دو تا از دخترخاله های کوچیکم مادور و روزنگو که یکیش شیش سالش بود اون یکی هم نه سالش کشید. گفت زیر تشک قائم شید بعدش ما زیرتخت خودمون رو قائم کردیم نزدیک همدیگه بودیم مضطرب و بی حرکت خودمون رو سمت زمین دولا کرده بودیم. خالم درد می کشید تشک نازک بود به این فکر می کردم که چن تا گلوله می تونه به راحتی تشک رو سوراخ کنه امکان نداشت بشه از دست تفنگدارا زیر لحاف و تشک قایم شد. اما کجا می تونستیم بریم؟ اگه پدر و برادرم سالم بودن تعجب می کردم. صدای آواز و زمزمه ی مهاجم ها رو می شنیدیم. سرودهای مسیحی می خوندن با خوندن اون سرود ها توی کلیسا بزرگ شده بودم تعجب می کردم که چرا قاتل ها این سرودا رو می خونن</p>

<p>songs. I had grown up singing some of those songs in church, and I wondered why murderers would be singing them.</p>	
<p>“Imana yabatugabiye,” the men chanted. “God has given you to us.” The men seemed to think they were on a mission from God to massacre us. They spoke in two languages from the region, Kirundi and Swahili. I spoke both languages, and their voices sounded familiar. Why were we being targeted by people who were praising God? Gunshots, screams, chanting. Nothing made sense. It didn’t register that people were dying, that my cousin had been shot dead as she ran from the tent. We must have been under the mattress for half an hour, huddled in silence. I didn’t cry. I thought Mom would somehow find a way to protect us, because that’s what mothers do. I heard splashes hitting the tent all around us. I thought it was beginning to rain. The sound of rain was always loud in the tent, as the raindrops pelted the tarp like little torpedoes. Then I heard a distant roar—fire. It sounded like it was burning through other tents.</p>	<p>مرد زمزمه می کرد امانا یابتو گابی خدا شما رو به ما بخشیده گمونم فک می کرد خدا مامورش کرده که ما رو قتل عام بکنه. به زبون کردند و ساواهیلی حرف می زد. من به هر دوتا زبون حرف می زدم صدایشون برام آشنا بود. چرا کسایی که خدا رو می پرستن به ما حمله کردن؟ شلیک، فریاد، زمزمه و مناجات مذهبی هیچ چی منطقی نبود کسایی که می مردن مردنشون ثبت نمی شد دختر خاله ام وقتی که از چادر فرار کرده بود کشته شد بهش تیر زده بودن نیم ساعت زیر رختخواب بودیم توی هم چپیده بودیم در حالی که صدامون در نمی اومد. گریه نکردم. فکر می کردم مامان هر جوری که هست یه راهی برای مراقبت ازمون پیدا می کنه چون مامان همین کار رو می کنن. صدای قطره های بارون که به چادرهای اطراف می خورد رو می شنیدم فک کنم بارون شروع شده بود. همیشه صدای بارون تو چادر خیلی بلند بود قطره های بارون مثل موشک به چادر برزنتی می خوردن صدای شلعه های آتیش که از چادر های دورتر زبونه می کشیدن رو می شنیدم.</p>

In Another Country

By Fatemeh Azad

IN ANOTHER COUNTRY	در کشوری دیگر
<p>IN the fall the war was always there, but we did not go to it any more. It was cold in the fall in Milan and the dark came very early. Then the electric lights came on, and it was pleasant along the streets looking in the windows. There was much game hanging outside the shops, and the snow powdered in the fur of the foxes and the wind blew their tails. The deer hung stiff and heavy and empty, and small birds blew in the wind and the wind turned their feathers. It was a cold fall and the wind came down from the mountains.</p>	<p>در پاییز جنگ همیشه آنجا بود، اما دیگر ما به جنگ نمی رفتیم. پاییز میلان بسیار سرد بود و هوا خیلی زود تاریک میشد بعد چراغ برقها روشن میشدند؛ و لذت بخش بود در امتداد خیابان قدم بزنی و به ویتترین ها نگاه کنی. شکار های بسیاری را بیرون مغازه ها به دار آویخته بودند و برف روی خز روباه ها می نشست و باد دمشان را تکان می داد و گوزن ها محکم و سفت در جایشان آویزان شده بودند؛ پرنده های کوچک در باد تکان می خوردند و باد پرهایشان را برمی گرداند. پاییز سردی بود و باد از کوهستان به پایین می وزید.</p>
<p>We were all at the hospital every afternoon, and there were different ways of walking across the town through the dusk to the hospital. Two of the ways were alongside canals, but they were</p>	<p>هر روز عصر همه ی ما در بیمارستان بودیم. راههای مختلفی برای آمدن به بیمارستان از آنطرف شهر در گرگ و میش غروب وجود داشت. دو راه کنار ابراهها زیاد طول می کشید، اما همیشه باید از پلی که آن سوی کانال</p>

<p>long. Always, though, you crossed a bridge across a canal to enter the hospital. There was a choice of three bridges. On one of them a woman sold roasted chestnuts. It was warm, standing in front of her charcoal fire, and the chestnuts were warm afterward in your pocket. The hospital was very old and very beautiful, and you entered through a gate and walked across a courtyard and out of a gate on the other side. There were usually funerals starting from the courtyard. Beyond the old hospital were the new brick pavilions, and there we met every afternoon and were all very polite and interested in what was the matter, and sat in the machines that were to make so much difference.</p>	<p>بود گذشت تا وارد بیمارستان شد. سه پل برای رد شدن وجود داشت. روی یکی از پلها زنی شاه بلوط برشته می فروخت. ایستادن در مقابل آتشی که زن با زغال سنگ افروخته بود، گرمابخش بود، و شاه بلوط ها تا مدتی بعد در جیب گرم می ماندند. بیمارستان بسیار قدیمی و زیبایی بود. باید از یک دروازه وارد میشدی و به طرف دیگر حیاط میرفتی و از طرف دیگر دروازه بیرون می آمدی. در بیمارستان معمولا تشیع جنازه از حیاط خلوت شروع میشد. آنطرف بیمارستان قدیمی یک آلاچیق آجری تازه ساخت بود و ما آنجا هر روز ملاقات میکردیم. همه خیلی مؤدب بودیم و مشتاق از اینکه موضوع چیست و در دستگاه ها می نشستیم که قرار بود تفاوت زیادی ایجاد کند.</p>
<p>The doctor came up to the machine where I was sitting and said: "What did you like best to do before the war? Did you practice a sport?"</p> <p>I said: "Yes, football."</p> <p>"Good," he said. "You will be able to play football again better than ever."</p> <p>My knee did not bend and the leg dropped straight from the knee to the ankle without a calf, and the machine was to bend the knee and make it move as in</p>	<p>دکتر به طرف دستگاهی که من در آن نشسته بودم آمد و گفت: " قبل از جنگ چه کاری رو بیشتر دلت میخواست انجام بدی؟ آیا ورزش میکردی؟"</p> <p>گفتم: " بله، فوتبال."</p> <p>دکتر گفت: " خوبه، میتونی دوباره بهتر از قبل فوتبال بازی کنی."</p> <p>زانویم خم نمی شد و پام مستقیم از زانو تا مچ آویزان بود و ماهیچه پایم تحلیل رفته بود. کار دستگاه این بود که باید</p>

<p>riding a tricycle. But it did not bend yet, and instead the machine lurched when it came to the bending part. The doctor said: "That will all pass. You are a fortunate young man. You will play football again like a champion."</p>	<p>زانو را خم میکرد و کاری میکرد که زانو حرکت کند مثل راندن سه چرخه؛ اما هنوز خم نمی شد و در عوض وقتی به قسمت خم شدن می رسید دستگاه به یک سو کج میشد. دکتر گفت: "همه اینها میگذره تو مرد جوون خوش شانسی هستی دوباره مثل قهرمان ها فوتبال بازی میکنی."</p>
<p>In the next machine was a major who had a little hand like a baby's. He winked at me when the doctor examined his hand, which was between two leather straps that bounced up and down and flapped the stiff fingers, and said: "And will I too play football, captain-doctor?" He had been a very great fencer and, before the war, the greatest fencer in Italy.</p>	<p>در دستگاه بعدی یک سرهنگ بود که یک دست کوچک اندازه دست بچه ها داشت. وقتی دکتر دستش را که بین دو تسمه چرمی که بالا و پایین می پرید و به انگشتان کرختش ضربه میزد را معاینه میکرد، به من چشمک زد و گفت: "منم میتونم فوتبال بازی کنم، کاپیتان دکتر؟" سرهنگ شمشیر باز بسیار بزرگی بوده و قبل از جنگ بزرگترین شمشیر باز ایتالیا.</p>
<p>The doctor went to his office in the back room and brought a photograph which showed a hand that had been withered almost as small as the major's, before it had taken a machine course, and after was a little larger. The major held the photograph with his good hand and looked at it very carefully. "A wound?" he asked.</p> <p>"An industrial accident," the doctor said.</p> <p>"Very interesting, very interesting," the major said, and handed it back to the</p>	<p>دکتر به مطب خود در اتاق پشتی رفت و یک عکس آورد که یک دست چروکیده را قبل از استفاده از دستگاه نشان میداد تقریباً شبیه دست سرهنگ بود، و بعد کمی بزرگتر شده بود. سرهنگ عکس را با دست سالمش نگه داشته بود و به دقت به آن نگاه میکرد. سرهنگ گفت: "جراحت؟"</p> <p>دکتر گفت: "سانحه شغلی."</p> <p>سرهنگ گفت: "خیلی جالبه، خیلی." و عکس را به دکتر پس داد.</p> <p>"میتونی اطمینان داشته باشی"</p>

<p>doctor.</p> <p>"You have confidence?"</p> <p>"No," said the major.</p>	<p>سر هنگ گفت: "نه."</p>
<p>There were three boys who came each day who were about the same age I was. They were all three from Milan, and one of them was to be a lawyer, and one was to be a painter, and one had intended to be a soldier, and after we were finished with the machines, sometimes we walked back together to the Café Cova, which was next door to the Scala. We walked the short way through the communist quarter because we were four together. The people hated us because we were officers, and from a wine shop someone would call out, "A basso gli ufficiali!" as we passed. Another boy who walked with us sometimes and made us five wore a black silk handkerchief across his face because he had no nose then and his face was to be rebuilt.</p>	<p>سه پسر که هم سن و سال من بودند هر روز به بیمارستان می آمدند. هر سه شان اهل میلان بودند. یکی از آنها میخواست وکیل شود دیگری نقاش و یکیشان هم قصد داشت سرباز بشود. وقتی کارمان با دستگاه تمام میشد، بعضی وقتها با هم به کافه کووا می رفتیم که بعد از اسکالا بود. ما چهار نفر از میان محله کمونیست ها مسیر کوتاهی را طی میکردیم چون ما سرباز بودیم مردم آن محله از ما متفر بودند و وقتی از جلوی میخانه ای رد میشدیم یکی فریاد میزد افسرهای پست. پسر دیگری که گاهی با ما میآمد و جمع ما را پنج نفری میکرد، یک دستمال ابریشمی سیاه روی صورتش می انداخت. بینی نداشت و صورتش باید بازسازی میشد.</p>
<p>He had gone out to the front from the military academy and been wounded within an hour after he had gone into the front line for the first time. They rebuilt his face, but he came from a very old family and they could never get the nose exactly right. He went to South America and</p>	<p>از طرف آکادمی نظامی به جبهه رفته بود. صورتش را بازسازی کرده بودند. اما از خانواده ی فقیری بود و آنها هیچ وقت نمی توانستند بینی اش را عین روز اولش کنند. قبلا که آمریکا جنوبی بوده آنجا در بانکی کار میکرد، اما این داستان مال خیلی وقت پیش است بعدش را هیچ کدام</p>

<p>worked in a bank. But this was a long time ago, and then we did not any of us know how it was going to be afterwards. We only knew then that there was always the war, but that we were not going to it any more.</p>	<p>از ماها نمی دانیم که چطور شده. تنها چیزی که میدانیم این است که همیشه جنگ هست اما ما دیگر قرار نیست به جنگ برویم.</p>
<p>We all had the same medals, except the boy with the black silk bandage across his face, and he had not been at the front long enough to get any medals. The tall boy with a very pale face who was to be a lawyer had been a lieutenant of Arditi and had three medals of the sort we each had only one of. He had lived a very long time with death and was a little detached. We were all a little detached, and there was nothing that held us together except that we met every afternoon at the hospital. Although, as we walked to the Cova through the tough part of the town, walking in the dark, with light and singing coming out of the wine shops, and sometimes having to walk into the street when the men and women would crowd together on the sidewalk so that we would have had to jostle them to get by, we felt held together by there being something that had happened that they, the people</p>	<p>همه ما مدالهای شبیه به هم داشتیم بجز پسری که پارچه ابریشمی سیاه روی صورتش می انداخت، او هم آنقدری در جبهه نبوده که مدال بگیرد. پسر قدبلند با چهره‌ای بسیار رنگ پریده که میخواست وکیل شود، قبلا افسر ارتتی بوده و سه مدال از هر نوع داشت که ما هر کدام یکی داشتیم. او مدت زیادی جبهه بوده و مرگ را با چشم خود دیده بود و کمی منزوی شده بود. همه ما کمی منزوی بودیم و چیزی که ما را در کنار هم نگه می داشت چیزی نبود جز آنکه هر روز عصر در بیمارستان همدیگر را می دیدیم. گرچه همان طور که از قسمت نامساعد شهر به طرف کووا می رفتیم و توی تاریکی راه می رفتیم و روشنایی و آوازی که از مشروب فروشی ها بیرون می آمد، و بعضی وقتها مجبور میشدیم در خیابان راه برویم وقتی که مردها و زن ها در پیاده روها ازدحام میکردند به طوری که ما باید برای رد شدن به آنها تته میزدیم. احساس میکردیم آنجا به هم وصل شده‌ایم و چیزی که</p>

<p>who disliked us, did not understand.</p>	<p>اتفاق افتاده بود، مردمی که از ما متنفر بودند نمیفهمیدند.</p>
<p>We ourselves all understood the Cova, where it was rich and warm and not too brightly lighted, and noisy and smoky at certain hours, and there were always girls at the tables and the illustrated papers on a rack on the wall. The girls at the Cova were very patriotic, and I found that the most patriotic people in Italy were the café girls—and I believe they are still patriotic.</p>	<p>همه ی ما با کووا آشنا بودیم. جایی که غنی بود و گرم و نه بسیار روشن و در ساعات مشخصی پر صدا و پر دود. همیشه دخترها پشت میزها نشسته بودند و مجلات مصور در قفسه های روی دیوار. دختران در کووا بسیار وطن پرست بودند و فهمیدم که وطن پرست ترین افراد در ایتالیا دختران بار هستند و مطمئنم که آنها هنوز هم وطن پرست هستند.</p>
<p>The boys at first were very polite about my medals and asked me what I had done to get them. I showed them the papers, which were written in very beautiful language and full of <i>fratellanza</i> and <i>abnegazione</i>, but which really said, with the adjectives removed, that I had been given the medals because I was an American. After that their manner changed a little toward me, although I was their friend against outsiders. I was a friend, but I was never really one of them after they had read the citations, because it had been different with them and they had done very different things to get their medals. I had been wounded, it was true; but we all knew that being wounded, after all, was really an accident.</p>	<p>بچه ها اول برای مدالهای من ارزش قائل بودند و رفتاری بسیار مؤدبانه داشتند و از من پرسیدند که چه کار کرده ام که مدال دریافت کرده ام. من کاغذی را که در آن با بیانی زیبا که پر بود از کلمات برادری و فداکاری اما در اصل گفته بود، البته با حذف صفات، بخاطر اینکه آمریکایی بودم مدال به من داده بودند، را به آنها نشان دادم. بعد از آن قدری رفتارشان با من تغییر کرد، اگرچه در مقابل دیگران دوستشان بودم. من دوستشان بودم اما بعد از اینکه تقدیر نامه را خواندند دیگر یکی از آنها نبودم چونکه مدال من با مال آنها فرق میکرد. آنها کارهای بسیار متفاوتی انجام داده بودند تا مدالهایشان را به دست بیاورند. اینکه زخمی شده بودم حقیقت داشت اما همه ی ما میدانستیم که زخمی شدن همه اش اتفاقی بوده.</p>

<p>I was never ashamed of the ribbons, though, and sometimes, after the cocktail hour, I would imagine myself having done all the things they had done to get their medals; but walking home at night through the empty streets with the cold wind and all the shops closed, trying to keep near the street lights, I knew that I would never have done such things, and I was very much afraid to die, and often lay in bed at night by myself, afraid to die and wondering how I would be when I went back to the front again.</p>	<p>اما هیچ وقت از نوارهای رنگی که به طرف چپ سینه ام میزدم خجالت نکشیدم. البته گاهی بعد از خوردن کوکتل خودم را تصور میکردم که همه کارهایی که آنها انجام داده اند تا مدالهایشان را بدست بیاورند انجام داده ام اما وقتی شب پیاده در خیابان های خلوت و در وزش باد سرد و مغازه های بسته و نزدیک تیرک های چراغ برق، به خانه میرفتم میدانستم که من هرگز چنین کارهایی را انجام نداده ام و خیلی از مرگ می ترسیدم و اغلب شب وقتی تنها روی تختم دراز می کشیدم ترس از مرگ و فکر اینکه چطور میشد اگر قرار بود دوباره به جبهه بروم.</p>
<p>The three with the medals were like hunting-hawks; and I was not a hawk, although I might seem a hawk to those who had never hunted; they, the three, knew better and so we drifted apart. But I stayed good friends with the boy who had been wounded his first day at the front, because he would never know how he would have turned out; so he could never be accepted either, and I liked him because I thought perhaps he would not have turned out to be a hawk either. The major, who had been the great fencer, did not believe in bravery, and spent much time while we sat in the machines</p>	<p>آن سه با مدالهایشان مثل شاهین شکاری بودند هرچند شاید من به نظر یک شاهین برسم که هیچ وقت شکار نکرده. آنها، آن سه بهتر میدانستند پس از هم جدا شدیم. اما من با پسری که در اولین روز جبهه زخمی شده بود دوست ماندم چراکه او هرگز نمی دانست که چطور خواهد شد و هرگز هم نمی پذیرفت. از او خوشم میآمد چون فکر میکردم شاید هیچ وقت تبدیل به یک شاهین نخواهد شد. سرگرد که بزرگترین شمشیرباز بود به شجاعت اعتقادی نداشت و وقت زیادی را، در حالی که ما در دستگاه ها نشسته بودیم، صرف تصحیح گرامر من میکرد. او از ایتالیایی صحبت کردم تعریف میکرد و خیلی راحت با هم حرف</p>

<p>correcting my grammar. He had complimented me on how I spoke Italian, and we talked together very easily. One day I had said that Italian seemed such an easy language to me that I could not take a great interest in it; everything was so easy to say. "Ah, yes," the major said. "Why, then, do you not take up the use of grammar? So we took up the use of grammar, and soon Italian was such a difficult language that I was afraid to talk to him until had the grammar straight in my mind.</p>	<p>میزدیم. یک روز گفتم ایتالیایی برای من زبانی آسان است طوری که نمیتوانم در خودم برای یادگیری آن اشتیاقی ایجاد کنم. سرگرد گفت: "درسته. پس چرا نمیری گرامر یاد بگیری؟" بنابراین رفتم و گرامر ایتالیایی یاد گرفتم و خیلی زود ایتالیایی به زبانی دشوار تبدیل شد جوری که می ترسیدم تا وقتی که گرامر را توی ذهنم ردیف نکردم با سرگرد حرف بزنم.</p>
<p>The major came very regularly to the hospital. I do not think he ever missed a day, although I am sure he did not believe in the machines. There was a time when none of us believed in the machines, and one day the major said it was all nonsense. The machines were new then and it was we who were to prove them. It was an idiotic idea, he said, "a theory, like another". I had not learned my grammar, and he said I was a stupid impossible disgrace, and he was a fool to have bothered with me. He was a small man and he sat straight up in his chair with his right hand thrust into the machine and looked straight ahead at the wall while the</p>	<p>سرگرد مرتب به بیمارستان سر میزد. فکر نکنم حتی یک روز را هم از دست داده باشد. هر چند مطمئن بودم که به دستگاه ها اعتقادی ندارد. زمانی بود که هیچ کدام از ما به دستگاهها اعتقاد نداشتیم و یک روز سرگرد گفت: "همش مزخرفه." آن وقت دستگاه ها جدید بودند و این ما بودیم که باید آنها را اثبات میکردیم. سرگرد گفت: "این فکر احمقانه ایه نظریه ای مثل بقیه." من دستور زبان یاد نگرفتم و سرگرد میگفت من یه آدم احمق غیر قابل تحمل و خوار هستم و اون یه احمقه که خودش رو با من اذیت میکنه. سرگرد مرد ریز نقشی بود و بی حرکت روی صندلی نشسته بود و دست راستش را داخل دستگاه گذاشته بود و مستقیم به دیوار چشم دوخته بود در حالی که</p>

<p>straps thumped up and down with his fingers in them.</p>	<p>انگشتانش بین تسمه ها بالا و پایین می پرید.</p>
<p>"What will you do when the war is over if it is over?" he asked me. "Speak grammatically!"</p> <p>"I will go to the States."</p> <p>"Are you married?"</p> <p>"No, but I hope to be."</p> <p>"The more of a fool you are," he said. He seemed very angry. "A man must not marry."</p> <p>"Why, Signor Maggiore?"</p> <p>"Don't call me 'Signor Maggiore'."</p> <p>"Why must not a man marry?"</p> <p>"He cannot marry. He cannot marry," he said angrily. "If he is to lose everything, he should not place himself in a position to lose that. He should not place himself in a position to lose. He should find things he cannot lose."</p>	<p>از من پرسید: "وقتی که جنگ تموم شه چیکار میخوای بکنی؟ البته اگه تموم شه. با گرامر درست صحبت کن." "به ایالت متحده آمریکا خواهم رفت." "ازدواج کردی؟" "نه اما امیدوارم یه روز بکنم." گفت: "تو خیلی احمقی." خیلی عصبانی به نظر می رسید. "یه مرد نباید ازدواج کنه." "چرا جناب سرگرد؟" "به من نگو جناب سرگرد." "چرا نباید یه مرد ازدواج کنه؟" با عصبانیت جواب داد: "نمیتونه ازدواج کنه، نمیتونه، اگه قراره همه چیزشو از دست بده نباید خودشو تو موقعیتی قرار بده که اون چیزو از دست بده نباید خودشو در چنین موقعیتی قرار بده که از دست بده، باید چیزهایی رو پیدا کنه که از دست نده."</p>
<p>He spoke very angrily and bitterly, and looked straight ahead while he talked.</p> <p>"But why should he necessarily lose it?"</p> <p>"He'll lose it," the major said. He was looking at the wall. Then he looked down at the machine and jerked his little hand out from between the straps and slapped it hard against his thigh. "He'll lose it," he</p>	<p>سرگرد با عصبانیت و تلخ حرف میزد و همین طور که حرف میزد فقط به جلو نگاه میکرد. "اما الزاما چرا باید از دست بده؟" سرگرد گفت: "چون از دست میده" به دیوار نگاه میکرد بعد نگاهی به دستگاه انداخت و دست کوچکش را از بین تسمه ها بیرون کشید و با دستش محکم به پایش کوبید "از دست میده" تقریبا فریاد میزد "با من</p>

<p>almost shouted. "Don't argue with me!" Then he called to the attendant who ran the machines. "Come and turn this damned thing off."</p> <p>He went back into the other room for the light treatment and the massage.</p>	<p>بحث نکن" بعد پرستاری را که دستگاه را به کار می انداخت صدا زد " بیا و این لعنتی رو خاموش کن" و برای درمان ساده و ماساژ به اتاق دیگر برگشت.</p>
<p>Then I heard him ask the doctor if he might use his telephone and he shut the door. When he came back into the room, I was sitting in another machine. He was wearing his cape and had his cap on, and he came directly toward my machine and put his arm on my shoulder. "I am so sorry," he said, and patted me, on the shoulder with his good hand. "I would not be rude. My wife has just died. You must forgive me." "Oh—" I said, feeling sick for him. "I am so sorry."</p>	<p>بعد شنیدم که از دکتر پرسید که میتواند از تلفنش استفاده کند و در را بست وقتی که به اتاق بازگشت من در دستگاه نشسته بودم. شنش را پوشیده بود و کلاهش را بر سر گذاشته بود و مستقیم به سمت دستگاهی که من در آن نشسته بودم آمد و دستش را روی شانه ام گذاشت. با دست سالمش روی شانه ام زد و گفت: " نباید بی ادب می بودم باید من رو ببخشید همسرم تازه فوت شده، واقعا متاسفم." خیلی دلم به حالش سوخت گفتم: " خیلی متاسفم."</p>
<p>He stood there biting his lower lip. "It is very difficult," he said. "I cannot resign myself." He looked straight past me and out through the window. Then he began to cry. "I am utterly unable to resign myself," he said and choked. And then crying, his head up, looking at nothing, carrying himself straight and soldierly, with tears on both his cheeks and biting his lips, he walked past the machines and out of the door.</p>	<p>انجا ایستاده بود و لب پایینش را گاز می گرفت. گفت: " خیلی سخته، نمیتونم به خودم بقبولونم." و مستقیم از پشت من به بیرون نگاه کرد. بعد شروع به گریستن کرد. با صدایی خفه گفت: " اصلا نمیتونم خودم رو قانع کنم." و بعد گریه کرد. سرش بالا بود و به هیچ چیز مشخصی نگاه نمی کرد حالت ایستادنش مثل سرباز ها صاف بود و با اشک روی گونه هایش لب های خود را گاز گرفت و از جلوی دستگاه گذشت و از در بیرون رفت.</p>

<p>The doctor told me that the major's wife, who was very young and whom he had not married until he was definitely invalided out of the war, had died of pneumonia. She had been sick only a few days. No one expected her to die. The major did not come to the hospital for three days. Then he came at the usual hour, wearing a black band on the sleeve of his uniform. When he came back, there were large framed photographs around the wall, of all sorts of wounds before and after they had been cured by the machines.</p>	<p>دکتر به من گفت که همسر سرگرد، که خیلی هم جوان بوده و تا زمانی که به طور قطعی سرگرد از جبهه معاف نشده بوده ازدواج نکرده، در اثر ذات الریه از دنیا رفته. تنها چند روز مریض بوده و هیچ کس هم فکرش را نمیکرده که بمیره. سرگرد سه روز بیمارستان نیامد و بعد هم در ساعات غیر عادی می آمد و یک نوار سیاه به آستین لباس نظامی اش می بست و هنگامی که بازگشت روی دیوار قاب عکس های بزرگی بود از همه نوع جراحاتی که قبل و بعد از استفاده از دستگاه گرفته شده بود.</p>
<p>In front of the machine the major used were three photographs of hands like his that were completely restored. I do not know where the doctor got them. I always understood we were the first to use the machines. The photographs did not make much difference to the major because he only looked out of the window.</p>	<p>در جلو دستگاهی که سرگرد در آن می نشست سه عکس دست مثل دست سرگرد بود که کاملاً ترمیم شده بودند. نمیدانم دکتر عکس ها را از کجا آورده بود فقط همیشه میدانستم ما اولین کسانی بودیم که از این دستگاه ها استفاده میکردیم با این حال سرگرد به عکس ها توجهی نداشت و فقط از پنجره به بیرون خیره مانده بود.</p>

We have been Brought up as a Scorpion; A Scorpion!

By Fatemeh Zahedian nasab

<p>We have been brought up as a scorpion; a scorpion!</p>	<p>ما را مثل عقرب بار آورده اند؛ مثل عقرب!</p>
<p>We, people, sting each other nonstop, from morning, when we get up, till night, when we go to the goddamn bed again. We are jealous, jealous! We take pleasure in putting spoke in other's wheel; we take pleasure in seeing others shameful and helpless.</p>	<p>ما مردم صبح که سر از بالین ورمی داریم تا شب که سر مرگمان را می گذاریم، مدام همدیگر را می گزیم. بخیلیم؛ بخیل! خوشمان می آید که سر راه دیگران سنگ بیندازیم؛ خوشمان می آید که دیگران را خوار و فلج ببینیم.</p>
<p>If others have a mouthful of bread to sup, it's as if he chews our body flesh. We are insular people; insular and jealous. Jealous and vicious (wicked). When we see others go to bed hungry, it seems that we are more content. When we see someone is in need, even if we help him, we feel more content again. As though we are afraid of each other's welfare.</p>	<p>اگر دیگری یک لقمه نان داشته باشد که سق بزند، مثل این است که گوشت تن ما را می جود. تنگ نظریم ما مردم. تنگ نظر و بخیل. بخیل و بدخواه. وقتی می بینیم دیگری سر گرسنه زمین می گذارد، انگار خیال ما راحت تر است. وقتی می بینیم کسی محتاج است، اگر هم به او کمک کنیم، باز هم مایه خاطر جمعی ما هست. انگار که از سرپا بودن همدیگر بیم داریم.</p>
<p>Mahmood Dolat Abadi</p>	<p>محمود دولت آبادی</p>

هفت تخم

By Fereshteh Jalili

هفت تخم	Haft Tokhm
<p>امروز میخوام بهتون یه دسر خاص رو معرفی کنم که در روز های خاصی سرو میشه و متعلق به یه شهر خاص یعنی جهرم هست. اسم این دسر خوشمزه "هفت تخم" هست. قبل از اینکه بریم سراغ دستور پخت ، بزارید تا خیلی خلاصه در مورد این دسر براتون بگم.</p>	<p>Today I'm going to introduce you a special dessert that is served on special days and belongs to a special city, Jahrom. Its name is <i>Haft Tokhm</i> (Seven-seeds Halva). Before we get to the recipe, let me give you a brief account of the dessert.</p>
<p>همونطور که از اسمش پیداست، این دسر مخصوص از هفت تا تخم (دانه) مختلف که هرکدوم فواید خاص خودشونو برا بدن دارن و به همون اندازه ادویه های خاصش، درست میشه. این دسر رو در روز های خاصی مثل روز عید فطر، شبی که عروس و داماد به خونه خودشون میرن و وقتی که خانمی از بارداری فارغ میشه درست میکنن. در پس انتخاب هرکدوم از این روز های خاص دلیلی هست. مثلاً در روز عید فطر این دسر برای تقویت معده و شستشوی روده ها بعد از یک ماه روزه داری صرف میشه. دادن هفت تخم بصورت پخته یا خشک به زوج جوان در شب عروسی یکی از مرسومات شهر جهرم هست. این دسر بخاطر طبع گرمی که داره به زنی که از بارداری فارغ شده داده میشه تا اگه خون کثیفی توی رحمش باقی مونده باشه بیرون بیاد و تمیز بشه.</p>	<p>As the name declares, this special dessert contains seven seeds, each of which has its own benefit for health, and the spices. This dessert is served on special events such as on <i>Eid al- Fitr</i>, on the wedding night to the newly married couple, and during the postpartum period to the new mother. There are reasons lag behind choosing these special occasions. For example on <i>Eid al- Fitr</i>, this dessert is eaten to strengthen the epigastrium and cleansing the bowels. It's a traditional custom in Jahrom to give the new couples this dessert either cooked or uncooked. And because of its warm temperament, it is given to a new mother to clean her uterus from the remained dirty blood.</p>

Now it's time to see how this delicious dessert is prepared. Let's get to the recipe.	خب الان دیگه وقت اینه که بدونید این دسر خوشمزه چطوری درست میشه. بریم سروقت دستور پخت.
Keep in mind that the seeds and spices are sold mixed in Jahrom. But if you want to prepare this dessert in another city, you have to buy them separately and mix them yourself.	نکته ای که باید در نظر داشته باشید اینکه هفت تخم و ادویه هاش در جهرم بصورت مخلوط گیر میاد اما اگر بخواین این دسر رو یجای دیگه درست کنید باید تخم ها و ادویه ها رو بصورت جداگانه تهیه و مخلوط کنید.
<p>Ingredients:</p> <p>1. Seven-seeds..... 500 gr</p> <p>(Basil seeds, alyssum seeds, Manna of hedy sarums seeds, Plantago seeds, Melissa officinail seeds and portulaca seeds; 100 grams for the first three types each and 50 grams for the other types)</p> <p>2. The spices..... 250 gm</p> <p>(nutmeg, Alpinia officinarum, Acasia seyal gum, cumin, arecanut, cardamom, turmeric, black pepper, clove, ginger and cinnamon; 125 grams of all spices but turmeric and 125 grams of turmeric alone)</p> <p>3. Wheat flour..... 200 gm</p> <p>4. Oil..... 200 gm</p> <p>5. Walnuts (crashed)..... 750 gm</p> <p>6. Coconut (chopped up)..... 300 gm</p> <p>7. Water..... 3 Lit</p> <p>8. Sugar..... 1 kg</p>	<p>مواد لازم:</p> <p>1. هفت تخم 500 گرم</p> <p>(تخم ریحان، تخم مرو، تخم تدری، تخم ترنجبین، تخم بارهنگ، تخم فرنجمشک و تخم خرفه که سه تای اولی هرکدام 100 گرم و بقیه هر کدام 50 گرم)</p> <p>2. ادویه ها..... 250 گرم</p> <p>(جوز هندی، خسرودار، صمغ، زیره سبز، فوفل، هل، زردچوبه، فلفل سیاه، میخک، زنجبیل و دارچین با این نسبت که همه ادویه ها 125 گرم و زردچوبه هم 125 گرم)</p> <p>3. آرد گندم..... 200 گرم</p> <p>4. روغن..... 200 گرم</p> <p>5. مغز گرو خرد شده..... 750 گرم</p> <p>6. نارگیل تکه تکه شده..... 300 گرم</p> <p>7. آب..... 3 لیتر</p> <p>8. شکر..... 1 کیلو گرم</p>
This recipe serves 15 people. Preparation time: 1 hour and a half	<p>*این دستور پخت مناسب 15 نفر است.</p> <p>*مدت زمان پخت: یک ساعت و نیم</p>
<p>Recipe:</p> <p>First, clean the Seven- seeds and saute it in a pan without oil on medium heat. When you smell the stirred seeds, turn</p>	<p>طرز تهیه:</p> <p>ابتدا هفت تخم را تمیز میکنیم سپس آن را در تابه ای بدون</p>

the heat off and let it cool down. Then rinse it for 3 or 4 times until all the dirt and dregs are removed. The next step is to stir the flour, again without oil, to remove its raw scent until the color turns into light brown. Now sift it. Adding oil to the sifted flour and spices is the next step. When they are completely mixed, add sugar, crushed walnuts and chopped coconuts. Stir well and slowly add water for not having flour balls. Let it boil. Finally add washed seeds and let it become stiffed on low heat. When your dessert is ready you can use almond slices and pistachio, walnuts and coconut dribs for topping. Bon Appetit!

روغن تفت میدهم. وقتی که بوی آن را احساس کردیم زیر شعله را خاموش کرده و میگذاریم تا خنک شود. سپس آن را 3 الی 4 بار با آب میشوییم تا تمام گل و لای آن شسته شود. در مرحله بعد آرد را هم بدون روغن تفت میدهم تا بوی خامی آن گرفته شود و رنگش به قهوه ای روشن تغییر پیدا کند و بعد آن را الک میکنیم. اضافه کردن روغن و ادویه ها در این مرحله انجام می شود. وقتی که همه مواد کاملاً درهم آمیخته شدند شکر، گردو های خرد شده و تکه های نارگیل را به آن اضافه میکنیم و هم میزنیم. آرام آرام آب را اضافه کرده تا آرد گلوله نشود و در نهایت هفت تخم شسته شده را میریزیم. جوش که آمد شعله را کم کرده و میگذاریم تا غلیظ شود. وقتی که دسر حاضر شد میتوانید آن را با خلال بادام و پسته ، مغز گردو و پورد نارگیل تزیین کنید. نوش جان.

"Fat and Thin" By Anton Chekhov

By Marzieh Keshavarz

Fat and Thin	چاق و لاغر
<p>Two friends -- one a fat man and the other a thin man -- met at the Nikolaevsky station. The fat man had just dined in the station and his greasy lips shone like ripe cherries. He smelt of sherry and fleur d'orange. The thin man had just slipped out of the train and was laden with portmanteaus, bundles, and bandboxes. He smelt of ham and coffee grounds. A thin woman with a long chin, his wife, and a tall schoolboy with one eye screwed up came into view behind his back.</p>	<p>دو رفیق که یکی چاق و دیگری لاغر اندام بود در ایستگاه نیکولایوسکی یکدیگر را ملاقات کردند. مرد چاق تازه ناهارش را در سالن غذاخوری ایستگاه خورده بود و لب های چربش مثل گیلاس رسیده و پر آب، میدرخشیدند. بوی شراب و عطر بهارنارنج به مشامش رسید. مرد لاغر اندام درحالیکه یک ساک دستی بزرگ، بقچه و جعبه کلاهدش در دستانش بودند، از قطار پیاده شد. بوی گوشت خوک و قهوه ی ساییده شده احساس کرد. همسر او که زنی لاغر اندام با چانه ای باریک بود به همراه دانش آموز پسر بلند قدی که چشمانش را تنگ کرده بود، پشت سرش ظاهر شدند.</p>
<p>"Porfiry," cried the fat man on seeing the thin man. "Is it you? My dear fellow! How many summers, how many winters!"</p>	<p>هنگامیکه مرد چاق مرد لاغر را دید، فریاد زد: پورفیری! خودتی؟! رفیق شفیقم! چند ساله که ندیدمت؟! </p>
<p>"Holy saints!" cried the thin man in amazement. "Misha! The friend of my</p>	<p>مرد لاغر با گریه ناشی از هیجان رو به او گفت: یا خدا! میشا! رفیق دوران بچگیم! یهو از کجا پیدات شد؟! </p>

childhood! Where have you dropped from?"	
The friends kissed each other three times, and gazed at each other with eyes full of tears. Both were agreeably astounded.	دو دوست با یکدیگر سه مرتبه روبوسی کردند و با چشمانی پر از اشک به یکدیگر چشم دوختند. هر دو مات و مبهوت یکدیگر بودند.
"My dear boy!" began the thin man after the kissing. "This is unexpected! This is a surprise! Come have a good look at me! Just as handsome as I used to be! Just as great a darling and a dandy! Good gracious me! Well, and how are you? Made your fortune? Married? I am married as you see. . . . This is my wife Luise, her maiden name was Vantsenbach . . . of the Lutheran persuasion. . . . And this is my son Nafanail, a schoolboy in the third class. This is the friend of my childhood, Nafanya. We were boys at school together!"	مرد لاغر اندام پس از روبوسی گفت: پسر عزیزم! این یه اتفاق غیر منتظره س! یه غافلگیریه! بیا جلو و خوب نگاه کن. مثل همون موقع ها که خوش تیپ بودم. درست مثل یه بچه ی خوشکل و دوست داشتنی! وای خدای من! خب، حالت چطوره؟ اوضاع خوبه؟ ازدواج کردی؟ همینجور که میبینی من ازدواج کردم. این همسرم لوییس هست، قبل از اینکه با من ازدواج کنه فامیلش ونت سن باچ بود؛ از پیروان عقاید لوثری. اینم نافانیل پسرمه. بچه مدرسه ایه، کلاس سومه. اینم که نافانیا دوست دوران بچگیمه، تو مدرسه با هم بودیم!
Nafanail thought a little and took off his cap.	نافانیل کمی به فکر فرو رفت و سپس کلاهش را برداشت.
"We were boys at school together," the thin man went on. "Do you remember how they used to tease you? You were nicknamed Herostratus because you	مرد لاغر ادامه داد: ما تو مدرسه با هم دیگه بودیم، یادته که بچه ها چجوری دستت مینداختن؟! اسمتو هیرواستراتوس گذاشته بودن. چون با یه سیگار روی کتابت یه سوراخ درست کردی، منو هم افایلت صدا میزدن

<p>burned a hole in a schoolbook with a cigarette, and I was nicknamed Ephialtes because I was fond of telling tales. Ho--ho! . . . we were children! . . . Don't be shy, Nafanya. Go nearer to him. And this is my wife, her maiden name was Vantsenbach, of the Lutheran persuasion. . . ."</p>	<p>چون عشق داستانی افسانه ای بودم. هه هه! بچه بودیم! نافانیا خجالت نکش، این همسر مه قبل از اینکه با هم ازدواج کنیم فامیلیش ونت سن باچ بود، از پیروان آیین لوثری..."</p>
<p>Nafanail thought a little and took refuge behind his father's back.</p>	<p>نافانیل کمی فکر کرد و پشت سر پدرش قایم شد.</p>
<p>"Well, how are you doing my friend?" the fat man asked, looking enthusiastically at his friend. "Are you in the service? What grade have you reached?"</p>	<p>مرد چاق درحالی که با اشتیاق به دوستش می نگریست پرسید: خب، رفیق عزیزم چیکارا میکنی؟ مشغول به کاری؟ تا کلاس چندم خوندی؟</p>
<p>"I am, dear boy! I have been a collegiate assessor for the last two years and I have the Stanislav. The salary is poor, but that's no great matter! The wife gives music lessons, and I go in for carving wooden cigarette cases in a private way. Capital cigarette cases! I sell them for a rouble each. If any one takes ten or more I make a reduction of course. We get along somehow. I served as a clerk, you know, and now I have been transferred here as a head clerk in the same</p>	<p>مرد لاغر: تا دو سال پیش توی دانشکده، بعنوان ارزیاب کار میکردم، نشان شهرت و افتخار گرفتم. چندرغاز حقوق می گیرم اما مشکلی نیست! خانمم موسیقی تدریس میکنه، برای خودمم یه کسب و کار راه انداختم، جا سیگاری چوبی میسازم.. جا سیگاری های بزرگا! هر کدومشون رو یه روبل می فروشم. اگه کسی دو تا یا بیشتر بخره، حتما بهش تخفیف هم میدم. یجورایی با هم کنار میایم. میدونی، قبلا کارمند بودم، الانم که اینجا بعنوان رییس کارمندا توی همون اداره انتقالی گرفتم. قراره اینجا مشغول به کار بشم. خب، تو چی؟ شرط میبندم الان یه مشاور عمومی شدی! نه؟</p>

department. I am going to serve here. And what about you? I bet you are a civil councillor by now? Eh?"	
"No dear boy, go higher than that," said the fat man. "I have risen to privy councillor already . . . I have two stars."	مرد چاق گفت: نه جانم، برو بالاتر! الان مشاور خصوصی دولت هستم، ترفیع گرفتم و دو ستاره دارم.
The thin man turned pale and rigid all at once, but soon his face twisted in all directions in the broadest smile; it seemed as though sparks were flashing from his face and eyes. He squirmed, he doubled together, crumpled up. . . . His portmanteaus, bundles and cardboard boxes seemed to shrink and crumple up too. . . . His wife's long chin grew longer still; Nafanail drew himself up to attention and fastened all the buttons of his uniform.	مرد لاغر رنگش پرید و در ابتدا چهره ای جدی به خود گرفت اما حالت صورتش تغییر کرد و لبخند گشادی تحویل داد. بنظر چنین می آمد که صورت و چشم هایش جرقه میزدند و میدرخشیدند. او بخودش پیچید، دولا شد و کنترلش را از دست داد... کیف سنگین دستی، بچه و جعبه کلاهش هم گویی آب رفتند و پخش زمین شدند. چانه بلند همسرش بلندتر بنظر می آمد... نافانیل سیخ ایستاد و دکمه های لباس مدرسه اش را محکم بست.
"Your Excellency, I . . . delighted! The friend, one may say, of childhood and to have turned into such a great man! He--he!"	مرد لاغر: ایول بابا تو فوق العاده ای! من خیلی خوشحالم. کسی که میشه گفت رفیق دوران بچگی بوده الان سری تو سرا درآورده! هه هه!
"Come, come!" the fat man frowned. "What's this tone for? You and I were friends as boys, and there is no need of this official obsequiousness!"	مرد چاق: دست بردار بابا، این حرفا کدومه؟! منو تو مثل بچه ها با هم دوست بودیم و نیازی به این چاپلوسیا واسه این مقام رسمی نیست.

<p>"Merciful heavens, your Excellency! What are you saying. . . ?" sniggered the thin man, wriggling more than ever. "Your Excellency's gracious attention is like refreshing manna. . . . This, your Excellency, is my son Nafanail, . . . my wife Luise, a Lutheran in a certain sense."</p>	<p>مرد لاغر پوزخندی زد و درحالیکه بیشتر از قبل به خود می پیچید گفت: خدای من! عالی جناب، چی داری میگی؟! لطف تو نسبت به من نعمتی که چون تازه ای بهم میدهد!! عالی جناب، این پسر من نافانیل هست، اینم همسرم، لویسه که از پیروان آیین لوثری هست...</p>
<p>The fat man was about to make some protest, but the face of the thin man wore an expression of such reverence, sugariness, and mawkish respectfulness that the privy councillor was sickened. He turned away from the thin man, giving him his hand at parting.</p>	<p>مرد چاق میخواست اعتراض کند اما چهره ی مرد لاغر چنان حالتی از ادب و احترام داشت، که این مشاور خصوصی بخاطر آن معذب بود. او از مرد لاغر دور شد، دستش را دراز کرد،</p>
<p>The thin man pressed three fingers, bowed his whole body and sniggered like a Chinaman: "He--he--he!" His wife smiled. Nafanail scraped with his foot and dropped his cap. All three were agreeably overwhelmed.</p>	<p>مرد لاغر دست او را گرفت، سه انگشتش را فشار داد، بطور کامل خم شد و مثل مردان چینی گفت: هه هه هه! همسرش لبخند زد. پسرش از جایش تکان خورد و کلاهش را به گوشه ای انداخت. هر سه نفرشان غرق در خوشی بودند.</p>

The Little Match Girl

By Negin Maghami

The little match girl	دخترک کبریت فروش
<p>Most terribly cold it was; it snowed, and was nearly quite dark, and evening-- the last evening of the year. In this cold and darkness there went along the street a poor little girl, bareheaded, and with naked feet. When she left home she had slippers on, it is true; but what was the good of that? They were very large slippers, which her mother had hitherto worn; so large were they; and the poor little thing lost them as she scuffled away across the street, because of two carriages that rolled by dreadfully fast.</p>	<p>هوا به طرز وحشتناکی سرد بود و برف می بارید. آسمان تقریباً به سوی تاریکی می رفت و آخرین شب سال بود. در این سرما و تاریکی، دخترک فقیری در طول خیابان راه می رفت. در این هوای سرد، دخترک بدون شال و کلاه و کفش بود. هنگام ترک خانه تنها یک جفت دمپایی به پا کرده بود. اما در این سرما به چه درد می خوردند؟ دمپایی ها برایش خیلی بزرگ بودند و پیش از این مادرش آن ها را می پوشید. دو کالسکه با سرعت زیاد از دور می آمدند که دخترک مجبور شد با عجله از خیابان رد شود و دمپایی های گشادش از پایش درآمدند.</p>
<p>One slipper was nowhere to be found; the other had been laid hold of by an urchin, and off he ran with it; he thought it would do capitally for a cradle when he some day or other should have children himself. So the little maiden walked on with her tiny naked feet that were quite red and blue from cold. She carried a quantity of</p>	<p>یک لنگه از دمپایی اش را نتوانست پیدا کند و یک جوجه تیغی با لنگه دیگر دمپایی فرار کرد. جوجه تیغی پیش خودش فکر کرده بود که اگر روزی بچه دار شود این لنگه دمپایی، یک گهواره عالی خواهد بود. بنابراین دخترک با پاهای کوچک و لختش که از سرما به رنگ قرمز و آبی درآمده بود قدم برداشت. مقداری کبریت در</p>

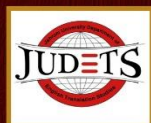
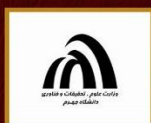
<p>matches in an old apron, and she held a bundle of them in her hand. Nobody had bought anything of her the whole livelong day; no one had given her a single farthing.</p>	<p>جیب پیش بند کهنه اش برای فروش داشت و یک بسته از کبریت ها در دستش بود. در تمام طول روز هیچکس از او کبریت نخریده بود و هیچکس حتی یک سکه فارثینگ هم به او نداده بود.</p>
<p>She crept along trembling with cold and hunger--a very picture of sorrow, the poor little thing!</p>	<p>سرما و گرسنگی در وجودش رخنه کرد و به خود می لرزید. صحنه ی خیلی غم انگیز و دلخراشی بود.</p>
<p>The flakes of snow covered her long fair hair, which fell in beautiful curls around her neck; but of that, of course, she never once now thought. From all the windows the candles were gleaming, and it smelt so deliciously of roast goose, for you know it was New Year's Eve; yes, of that she thought.</p>	<p>دانه های برف موهای بلند و زیبایش را که با فرهایی زیبا روی گردنش فرو ریخته بود، پوشاند. اما دخترک به تنها چیزی که در آن لحظه نمی اندیشید زیبایی موهایش بود. سوسوی نور شمع ها از تمام پنجره های خیابان نمایان بود و بوی لذیذ غاز کبابی در هوا پیچیده بود. این همان چیزی بود که دخترک به آن می اندیشید.</p>
<p>In a corner formed by two houses, of which one advanced more than the other, she seated herself down and cowered together. Her little feet she had drawn close up to her, but she grew colder and colder, and to go home she did not venture, for she had not sold any matches and could not bring a farthing of money: from her father she would certainly get blows, and at home it was cold too, for above her she had only the roof, through which the wind whistled, even though the largest cracks were stopped up with straw and rags.</p>	<p>در گوشه ای از خیابان دوخانه کنار یکدیگر بودند که یکی از آنها مجلل تر از دیگری بود. دخترک در کنج دیوار این خانه کز کرده بود. پاهای کوچکش را در سینه اش جمع کرد اما هر لحظه سرمای بیشتر و بیشتری را احساس می کرد و جرأت نداشت که به خانه بازگردد چون هیچ کبریتی نفروخته بود و حتی یک فارثینگ هم به دست نیاورده بود. دخترک مطمئن بود که اگر به خانه بازگردد قطعاً پدرش او را کتک خواهد زد. خانه شان هم سرد بود و تنها چیزی که داشتند یک سقف بالای سرشان بود که باد از ترک های سقف زوزه کشان وارد خانه می شد. با اینکه ترک های بزرگ را با پوشال و لباس کهنه پوشانده بودند، باز هم خانه سرد بود.</p>
<p>Her little hands were almost numbed with</p>	<p>دستان کوچکش از سرما کرخت شده بود. شاید یک کبریت</p>

<p>cold. Oh! a match might afford her a world of comfort, if she only dared take a single one out of the bundle, draw it against the wall, and warm her fingers by it. She drew one out. "Rischt!" how it blazed, how it burnt! It was a warm, bright flame, like a candle, as she held her hands over it: it was a wonderful light. It seemed really to the little maiden as though she were sitting before a large iron stove, with burnished brass feet and a brass ornament at top. The fire burned with such blessed influence; it warmed so delightfully. The little girl had already stretched out her feet to warm them too; but--the small flame went out, the stove vanished: she had only the remains of the burnt-out match in her hand.</p>	<p>بتواند او را گرم کند، البته اگر دخترک جرئت کند کبریتی را از بسته بیرون بیاورد و با روشن کردن آن، انگشتانش را گرم کند. دخترک یک کبریت را بیرون آورد و روشن کرد. به شعله ی پرنور و سوختن آن خیره شد. او دستش را دور شعله ی درخشان کبریت که همانند شمع بود، حلقه زد. نور شگفت انگیزی داشت. این گرما برای دخترک همانند آن بود که به راستی روبروی شومینه ای بزرگ نشسته است که روی آن با ظروف زیبای برنجی تزئین شده است.</p> <p>کبریت با شعله ای زیبا می سوخت و گرمای لذت بخشی داشت. او حالا دیگر پاهایش را هم دراز کرده بود تا گرم شود اما شعله ی کوچک خاموش شد و شومینه نیز ناپدید شد و تنها ته مانده ی کبریت سوخته در دستش باقی ماند.</p>
<p>She rubbed another against the wall: it burned brightly, and where the light fell on the wall, there the wall became transparent like a veil, so that she could see into the room. On the table was spread a snow-white tablecloth; upon it was a splendid porcelain service, and the roast goose was steaming famously with its stuffing of apple and dried plums. And what was still more capital to behold was, the goose hopped down from the dish, reeled about on the floor with knife and fork in its breast, till it came up to the poor little girl; when--the match went out and nothing but the thick, cold, damp wall was left behind. She lighted another match. Now there she was sitting under the most magnificent Christmas tree: it was still larger, and more decorated than the one</p>	<p>کبریت دیگری روشن کرد و نور شعله ی آتش که بر روی دیوار افتاده بود، دیوار را به پرده ای روشن تبدیل کرده بود و دخترک خود را در اتاقی دید. بر روی میز رومیزی سفیدی پهن شده بود و روی آن با ظروف چینی پر زرق و برق پر شده بود. روی میز یک گاز کبابی با بخاری دلچسب و سیب و آلو خشک خودنمایی می کرد. صحنه ی عالی تر، گاز کبابی بود که با کارد و چنگال فرو رفته در سینه اش از سینی به سمت زمین آویزان شده بود و هنگامی که دخترک فقیر خواست به طرف غذا برود شعله ی کبریت خاموش شد و تنها چیزی که باقی ماند یک دیوار زمخت، سرد و نمناک بود. کبریت دیگری را آتش زد. اینک دخترک زیر باشکوه ترین درخت کریسمس نشسته بود. این درخت از درختی که از پنجره خانه تاجر ثروتمند دیده بود خیلی بزرگتر و مزین تر بود.</p>

which she had seen through the glass door in the rich merchant's house.	
Thousands of lights were burning on the green branches, and gaily-colored pictures, such as she had seen in the shop-windows, looked down upon her. The little maiden stretched out her hands towards them when--the match went out. The lights of the Christmas tree rose higher and higher, she saw them now as stars in heaven; one fell down and formed a long trail of fire.	هزاران نور بر روی شاخه های سبزرنگ درخت می درخشیدند و تصویر زیبا و رنگی که مقابلش بود را تا بحال تنها در ویتترین مغازه ها دیده بود. دخترک دستش را به سمت درخت دراز کرد اما شعله کبریت خاموش شد. نور درخت کریسمس بالاتر و بالاتر رفت و دخترک آن ها را همانند ستاره های آسمان میدید؛ یکی از آن ها افتاد و به شکل یک ستاره دنباله دار درآمد.
"Someone is just dead!" said the little girl; for her old grandmother, the only person who had loved her, and who was now no more, had told her, that when a star falls, a soul ascends to God.	دخترک با خودش گفت " کسی مرد... ". مادر بزرگ پیرش تنها کسی بود که او را دوست داشت اما حالا دیگر زنده نبود. او به دخترک گفته بود هنگامی که ستاره ای می افتد یعنی روحی به سوی خدا می رود.
She drew another match against the wall: it was again light, and in the lustre there stood the old grandmother, so bright and radiant, so mild, and with such an expression of love.	دخترک دوباره کبریتی را روشن کرد و در نور آن مادر بزرگ پیرش را بسیار درخشان، نورانی و با صورتی مهربان دید.
"Grandmother!" cried the little one. "Oh, take me with you! You go away when the match burns out; you vanish like the warm stove, like the delicious roast goose, and like the magnificent Christmas tree!" And she rubbed the whole bundle of matches quickly against the wall, for she wanted to be quite sure of keeping her grandmother near her. And the matches gave such a brilliant light that it was brighter than at noon-day: never	دخترک فریاد زد : مادر بزرگ! منو با خودت ببر! وقتی کبریت خاموش بشه تو هم میری، توهم مته شومینه، مته غاز کبابی لذیذ و درخت خوشگل کریسمس ناپدید میشی! و او سریع کبریت ها را یکی پس از دیگری روشن می کرد تا مطمئن شود که مادر بزرگش را نزدیک خودش نگه داشته است. کبریت ها آنچنان تابان و درخشان بودند که حتی از روز هم روشن تر بود. هیچگاه مادر بزرگ تا این اندازه زیبا و بلند قامت نبود. او دخترک را در آغوش

<p>formerly had the grandmother been so beautiful and so tall. She took the little maiden, on her arm, and both flew in brightness and in joy so high, so very high, and then above was neither cold, nor hunger, nor anxiety--they were with God.</p>	<p>گرفت و هردو با لذت و شادی به جایی پرواز کردند که دیگر اثری از سرما، گرسنگی و نگرانی وجود نداشت. آن ها به پیش خدا رفتند.</p>
<p>But in the corner, at the cold hour of dawn, sat the poor girl, with rosy cheeks and with a smiling mouth, leaning against the wall--frozen to death on the last evening of the old year. Stiff and stark sat the child there with her matches, of which one bundle had been burnt. "She wanted to warm herself," people said. No one had the slightest suspicion of what beautiful things she had seen; no one even dreamed of the splendor in which, with her grandmother she had entered on the joys of a new year.</p>	<p>در گوشه ای از خیابان، در ساعات سرد سپیده دم، دخترکی فقیر با گونه های گلگون و لبانی خندان به دیوار تکیه زده بود و در آخرین شب سال مرده بود. دخترک همراه با کبریت های سوخته اش نشسته بود. مردم گفتند "او می خواسته خودش رو گرم کنه". هیچکس حتی نمی توانست تصور کند که دخترک چه چیزهای زیبایی را دیده و با چه شکوه و جلالی با مادر بزرگش سال جدید را همراه با لذت شروع کرده است.</p>

REVIEWS

مقایسه‌ی دو ترجمه‌ی مشهور از کتاب شناخته‌شده‌ی "گتسبی بزرگ"

By Kimia Askari

کتابخوانی و مطالعه یکی از مفیدترین کارهایی است که آدمی در طول تاریخ از گذشته تا به امروز انجام داده است. درواقع این همان یک کاری است که انسان باید برای پیشرفت و تعالی خویش به آن بپردازد. همان کلیدی که تمامی عمرمان به دنبالش هستیم و در صندوقچه‌ی راه سعادت را بر ما می‌گشاید. خب پس این بدان معنی است که از فردا همه‌ی کارهایمان را زمین بگذاریم و برای قدم نهادن در راه سعادت که می‌گویید کتاب‌های عزیز را در دست گرفته، جای غذا، کتاب بخوریم، جای کار، کتاب انجام دهیم، جای حرف، کتاب بزنیم و جای خواب هم، بروی کتاب‌ها استراحت کنیم؟! نه هرگز چنین منظوری را نمی‌خواهیم برسانیم. درواقع اصلاً چنین منظوری نداشته و نداریم که بخواهیم برسانیم؛ تنها قصد داشتیم که مختصراً و مفید بحث شیرین و کلیشه‌ای کتاب خواندن چیز خوبی است را به محضر خاطر مبارک و به منظور کوتاه یادآوری، برسانیم.

اما حالا که گفتیم و بحثش باز شد، بگذارید به سوالی بسیار مهم حول این قضیه نیز، پاسخ دهیم. ما که سوار بر ماشین قلم تا به این جای جاده‌ی نوشته رسیدیم، بگذار چنین پاسخ مهمی را هم سوار کنیم و بعد به ایستگاه سوال بازگردیم! آیا خواندن هرکتابی موجب آن پیشرفت و تعالی رویایی که همه در پی‌اش هستیم می‌شود؟ تنها این که طوطی‌وار از بازی قلم بروی صفحه، خط ببریم، می‌شود کتاب خواندن؟ البته که این کارها هم نامی جز کتابخوانی نمی‌پذیرد، اما کتاب خواندن که شما را تا سر کوجه هم نمی‌برد چه رسد به راه سعادت! در واقع هرگزیدی که گردو نیست دوست عزیز، هرچقدر آش بخواهی پول بیشتری هم باید بپردازی، این که دیگر راه سعادت است و تکلیفش معلوم. پس چه کنیم؟ چه بخوانیم؟ چه کتابی خوب است؟ اگر می‌خواهید که بدانید پس تیریک می‌گویم! شما می‌توانید این نقد را شروع کنید.

اول از همه تا دیر نشده متذکر شویم که کتاب خوب را نمی‌شود به این راحتی‌ها و در یک خط و دو خط تشریح کرد؛ اما خب، با تخفیف می‌شود یکسری نشانه‌های کتاب خوب را گفت که حداقل شناختی، پیدا کرد. به نوعی می‌توان گفت که بهتر از "هیچ نگفتن" است. کتاب خوب، در چند جمله آن کتابی است که از نویسنده‌ای معتبر باشد. آری درست است که ما باید برای تشویق نویسندگان جوان و گسترش گستره کتابخوانی و به‌روز کردن دید و افکارمان، از نویسندگان نوپایی که هنوز از کیفیت کارشان باخبر نیستیم هم کتاب بخوانیم، اما حتی اگر برآنیم که چنین کار شایسته‌ای را هم انجام دهیم، برای مثال اگر ماهی یکبار از این دست کتاب‌ها می‌خوانیم، باید درازای آن، دو سه باری هم از کتاب‌های فاخر بهره ببریم. پس نکته-ی اول که مهم‌ترین هم هست (اگرچه که بسیار هم کوتاه به آن اشاره کردیم) خواندن اثر قلم یک نویسنده‌ی کار بلد است. حال از توضیحات و بسط بیشتر این نکته، آن هم تنها به علت ضیق زمان و فضا، صرف نظر می‌کنیم و می‌رویم به سراغ نکته‌ی بسیار مهمی که لاجرم پس از قبلی مطرح می‌شود که اصل کار این نوشته نیز به حساب می‌آید.

این که بگوییم از نویسندگان خوب بخوانید شاید جمله‌ای بسیار کوتاه باشد، اما برای پرداختن به همین یک جمله، کارهای بسیار زیادی لازم است. به‌طور کلی، واضح است که نویسندگان فاخر زیادی در دنیا وجود دارند که کتاب‌هایشان ارزش خواندن داشته باشد و صراحتاً هم بسیاری از آن کتاب‌ها جزو باید‌های مطالعه هستند و بس. اما خب موضوع همینجا تمام

نمی‌شود و اصلاً این شروع ماجراست. بیایید فرض کنیم که شما گام قبلی را جلو رفتید و نویسنده‌ای فراتر از عالی را یافتید و اثر فاخرش را هم پیدا کردید؛ خب، آیا همه‌ی نویسندگان فاخر، هم‌زبان شما هستند؟ اگر این نقد را تنها ایرانیان می‌خوانند آیا تمامی نویسندگانی که برگزیده‌اید ایرانی هستند؟ البته که پاسخ این سوال تنها یک "نه" بزرگ است. چرا که ما از تمامی جهان نویسندگان برجسته‌ای داریم که آثارشان را باید خواند. حال ما که زبان آنان را نمی‌فهمیم چه می‌کنیم؟ درست است، به‌سراغ "ترجمه‌های" موجود می‌رویم. و این همان موضوع مهمی‌ست که در این نقد به آن می‌پردازیم.

تا به‌حال برایتان پیش‌آمده که کتابی که مدت‌ها به‌دنبالش بودید را بالاخره پیدا کنید و با شور و اشتیاق شروع به خواندنش کنید اما ببینید که هیچ از جملات آن سردر نمی‌آورید؟ همه‌ی جملات، فارسی نوشته شده‌اند اما شما هرچه بیشتر می‌خوانید بیشتر گیج می‌شوید! بله درست است این همان ایراد معروف و بسیار مهم "ترجمه" است.

حال امروز من تصمیم دارم یکی از کتاب‌های بسیار معروف را به‌عنوان مصداق بارز این موضوع، و دو ترجمه از آن را زیر ذره‌بین نقد خویش ببرم.

گتسبی بزرگ

"گتسبی بزرگ"، شاهکار نویسنده‌ی آمریکایی "اف. اسکات فیتز جرال" است که برای اولین بار در 10 آوریل 1925 منتشر گردید. اگر این رمان را به عنوان یک شاهکار در نظر بگیرید و با همین دید هم شروع به خواندنش کنید، هر قدر که جلوتر می‌روید، بیشتر ناامید می‌شوید! هی ناامید می‌شوید هی ناامید می‌شوید تا آن زمان که به انتهای کتاب می‌رسید و آنجاست که شگفت‌زده خواهید شد و درخواهید یافت که تمام مدت با یک شگفتی در قالب نوشته روبرو بودید.

شاید در ابتدا فکر کنید که چقدر روبرو شدن با یک کتاب شگفت‌انگیز می‌تواند معرکه باشد، اما متأسفانه باید ابر مملو از فکرهای خوبتان را برهم بزنم و بگویم آری درست از که برخوردن به کتابی خوب بسیار عالی‌ست اما یک کتاب خارجی هر قدر که نوشته‌ای عالی داشته‌باشد، همانقدر هم درک و فهمش، درواقع ادبیاتش عالی و به‌معنای دیگر سخت است. تصور کنید با یک متن عمیق روبرو هستید که جملات آن بی‌نقص بوده و در بهترین حالت نوشته شده است؛ جدا از پوسته‌ی ظاهری کتاب که تازه بخش ساده‌تری برای ترجمه کردن است و "اف. اسکات فیتز جرال" اینقدر هم ماهرانه از آن بهره جسته است، ما با بخش سخت‌تری که شامل اصطلاحات، ضرب‌المثل‌ها، شعرها و حکایات می‌باشد هم روبرو هستیم؛ آن هم از نویسنده‌ای عالی که برای بیان عمیق‌ترین موضوعات چنین ابزارهای زبانی را به بهترین شکل به‌کار می‌گیرد. اینجاست که کار سخت می‌شود! اینجاست که تنها دانستن تئوری مترجمی، تنها داشتن یک مدرک به اصطلاح کلاسیک به‌کار نمی‌آید و وجه تمایز مترجم تئوری و مترجم واقعی بیش از همیشه به‌همان چشمک می‌زند و درجای جای نوشته جلوی چشم‌مان رژه می‌رود.

شاید عده‌ای بگویند که درست ترجمه کردن، همان ترجمه کردن واقعی است و دیگر حالت‌هایی که خالی از ایراد نیستند، ترجمه‌های عادی و غیر حرفه‌ای هستند؛ اما به عقیده من این دسته‌بندی نه تنها درست نیست، که اجحافی نابخشودنی در حق "ترجمه" و "مترجمی" است. چرا که "ترجمه" همان درست معنی کردن دروازه‌ی اول و دروازه‌ای بسیار مهم‌تر همان ابلاغ معنی در بالاترین کیفیت ممکن آن است. پس با این اوصاف آن ترجمه‌هایی که معمولی می‌خواندیمشان اصلاً ترجمه به‌حساب نمی‌آیند.

حال "گتسبی بزرگ" هم یکی از آن آثار است که به‌ویژه به یکی از آن ترجمه‌های واقعی نیاز دارد.

این کتاب اولین بار توسط مترجم نام‌آشنای ایرانی، آقای کریم امامی و در سال 1344، ترجمه و منتشر گردید. که در آن سال به‌جای "گتسبی بزرگ" نام "طلا و خاکستر" را برای آن برگزیده بودند. آن هم تنها بخاطر ترس ناشر از عدم درک یک اسم خارجی - گتسبی بزرگ - توسط مخاطبین. که خوشبختانه این کتاب بار دیگر در سال 1347 به چاپ دوم خود رسید اما اینبار با نام اصلی خود، و وجدان مترجم به آرامش رسید. این کتاب بار دیگر در سال 1354 به چاپ سوم خود رسید. و همچنین این کتاب توسط آقای رضا رضایی هم به ترجمه رسیده است.

که تا به اینجای کار تماما با ترجمه‌های معرکه‌ی این اثر روبرو بوده‌ایم. و این یک تعریف و تمجید بی‌پایه و دهان پر کن نیست!

در رابطه با تمجید از اثر قوی ترجمه‌ی این کتاب توسط رضا رضایی، نشست در سال 1395 با حضور دکتر محمد دهقانی صورت گرفت. محمد دهقانی دکتری زبان و ادبیات فارسی خویش را از دانشگاه معتبر تهران با موضوع تاریخ نقد ادبی در ایران گرفته‌است.

آنقدر اثر ترجمه‌ی رضا رضایی در دل دکتر دهقانی اثر کرد و آنقدر قوی بود که دکتر دهقانی در تعریفی ساده از آن، مترجمان، چه باتجربه و چه نوپا را، دعوت به خواندن این ترجمه و مقایسه‌ی آن با اثر اصلی می‌کند تا به‌خوبی درک کنند که چه شاهکاری رخ داده‌است. در اینجا باید اشاره کنم که ترجمه‌ی کریم امامی و رضا رضایی هر دو از ترجمه‌های بسیار قوی این کتاب هستند که به‌ترتیب یکی پس از دیگری منتشر شده‌اند، و باین حال دکتر دهقانی و بسیاری از بزرگان عرصه‌ی ترجمه پس از خواندن اثر هردوی آنها به این نتیجه رسیده‌اند که هر اثر پس از گذشت 30-40 سال، حتما نیاز به دوباره ترجمه شدن دارد و این از ضروریات است. دکتر محمد دهقانی در ادامه اشاره می‌کند که زبان نویسنده‌ی این کتاب، زبانی جوان، زنده، پویا، شاعرانه و در عین حال در برخی مواقع شکسته و عامیانه است که رضایی در ترجمه آن و حفظ زبان‌ها بسیار عالی عمل کرده است. در اینجا می‌شود رجوع کرد به پارگراف‌های اول که در آن به شکوه و سختی این اثر اشاره کرده و متذکر شده‌بودم که هر قدر اثری فاخرتر باشد مسئولیت بیشتری را هم بر شانه‌هایمان می‌گذارد که قبول آن و مهم‌تر از آن، از پشش برآمدن، کار هر مترجمی نیست.

حال که متوجه شدید قضیه از چه قرار است و مختصر آشنایی با مترجمان و ترجمه‌های فاخر پیدا کردید، برویم به سراغ قیاس اصلی تا تمامی نقدهای گفته‌شده را یک به یک لمس کنید.

بهتر است با یک داستان یا دقیق‌تر بگویم یک خاطره شروع کنم تا کاملا بتوانید با من و این دغدغه‌ی بزرگ و ناخوشایند همزادپنداری کنید. روزی در نمایشگاه کتابی که آنقدرها هم مجلل نبود در حال گشتن و جست‌وجو برای یافتن کتاب‌های خوب بودم، که به کتاب گنسی بزرگ برخوردم. آنقدر نام فیلم و کتاب این اثر به گوشم خورده بود که آن را درجا شناختم و در برداشتن آن و بردنش به سمت صندوق لحظه‌ای تردید نکردم. راستش آنقدر به حافظه‌ی شنیداری‌ام در شنیدن نام این کتاب اعتماد داشتم که حتی لحظه‌ای را هم صرف خواندن نام مترجمش نکردم! شوق و ذوقی وصف ناپذیر داشتم از این که بالاخره توانسته‌بودم یکی از کتاب‌های معرکه‌ی ذهنم را به این زودی پیدا کنم. روزها گذشت تا سرانجام توانستم فرصت مناسب مطالعه‌اش را پیدا کنم؛ می‌خواستیم با ماشین سفر کنیم و ساعت خالی از کار و حوصله سربر درون ماشین سفرهای جاده‌ای، حالا می‌توانست با این کتاب رنگ و بوی دیگری به‌خود گیرد. همین که حرکت کردیم کتاب را باز کردم. و هنوز چند صفحه‌ای نگذشته بود که عصبی و متعجب آن را بستم. ترجمه‌اش افتضاح بود!

چرا نمی‌گویم متنش افتضاح بود؟ از کجا میدانستم که مشکل از ترجمه است؟ خب راستش را بخواهید من آن زمان‌ها کلاس زبان انگلیسی‌ام را تمام کرده‌بودم؛ آنقدرها حرفه‌ای نبودم اما دیگر می‌توانستم چنین ایرادات فاحشی را به وضوح تشخیص دهم. و اگر یک درصد هم تردید داشتم با دائلود نسخه‌ی ترجمه‌ی کریم امامی و برخوردن با چنین ترجمه‌ی معرکه‌ای، به کل مطمئن شدم که ایراد دقیقا منصفانه وارد است.

آن ترجمه‌ی چاپی بسیار بد اثر خانم فهیمه رحمتی بود. که هر چه سعی کردم اطلاعات بیشتری راجع به‌شان به‌دست‌آورم تنها با کلمه‌ی "مترجم" روبرو شدم و بس. حال هیچ اطلاعات بیشتری از این مترجم نابلد در دست ندارم تا بدانم که من دقیقا در حال نقد چه کسی هستم؟ یک مترجم ساده‌ی لیسانسه یا یک دکتر مترجم یا دیگر افراد با تحصیلاتی دیگر! شاید هم ایشان تنها در این کتاب ضعیف عمل کرده‌اند و در کتاب‌های دیگری که در لیست ترجمه‌هایشان موجود است بسیار بهتر عمل کرده‌باشند اما این اصلا توجیه خوبی نیست. چرا که در مهم‌ترین وهله مترجم هرگز نباید تا از مهارت خود مطمئن نشده‌است دست به ترجمه‌ی چنین آثار فاخری بزند! نه این که آنها را ترجمه نکند، نه! بلکه ابتدا به‌صورت تمرینی در

ترجمه‌ی آن کتاب‌ها دست ببرد، سپس آثار مترجمان بزرگی که قبلاً آن اثر را ترجمه کرده‌بودند را چندین بار و به‌درستی مطالعه و با ترجمه‌های تمرینی خودش مقایسه کند و آن وقت اگر دید که قابل قبول است، به فکر چاپ آن بی‌افتد!

با این اوصاف، من به‌شخصه و نه تنها با تکیه بر نظرات شخصی، بلکه با تکیه بر چندین مصاحبه و سخنرانی و نظرات بزرگان این عرصه، حول ترجمه‌ی کتاب، به این نتیجه رسیده‌ام که برای ترجمه‌ی کتاب‌هایی چون "گتسبی بزرگ" که آثاری فاخر هستند، نباید تنها به این نکته که ترجمه‌ی خوب و درستی ارائه می‌دهید اکتفا کنید! که تازه رعایت همین یک نکته هم بسیار سخت است. برای ترجمه‌ی چنین آثاری تنها باید توجه کنید که آیا آنقدر دانش و مهارت دارید که چیزی به ترجمه‌های قبلی یا حتی موجود اضافه کنید؟ درست مانند کاری که رضا رضایی در ترجمه‌ای که پس از ترجمه‌ی ارزشمند کریم امامی بود، کرد و همه‌ی بزرگان در وصف آن از این تعریف بهره‌بردند که: "این ترجمه درست همان ترجمه‌ایست که باگذشت سال‌ها از اثر کریم امامی، دقیقاً به آن احتیاج داشتیم." یعنی رضایی نه تنها ترجمه‌ای خوب، که ترجمه‌ای بسیار کاربردی و مورد نیاز ارائه داده‌است.

برگردیم به اثر خانم رحمتی. این اثر حتی اصول یک ترجمه‌ی خوب را هم رعایت نکرده‌است چه برسد به مباحث عمیق-تر و تخصصی‌تری چون ابلاغ مفهوم و پیام و کاربردی بودن! از هزاران جمله‌ی این کتاب، ساده‌ترین احوال پرسشی‌ها را هم نمی‌توان به‌خوبی درک کرد چه رسد به پیام‌های اصلی که فیتز جerald بزرگ سعی در بیان‌شان داشته‌است.

اجازه دهید کمی سخن کوتاه کنم و بخش‌هایی از سه ترجمه‌ی کریم امامی، رضا رضایی و فهیمه رحمتی و متن اصلی کتاب را در اختیار شما قرار دهم تا خودتان کلاه قضاوت برسر بگذارید.

از بخش آغازین کتاب شروع می‌کنم که موجب لوژ شدن داستان برای آن دسته از کسانی که ترغیب شده‌اند این کتاب را بخوانند هم نشوم:

ترجمه‌ی فهیمه رحمتی:

"در سال‌های جوانی‌ام، پدرم یک نصیحت به من کرد که آن را آویزه‌ی گوشم کردم."

ترجمه‌ی رضا رضایی:

"در سال‌هایی که جوان‌تر و زودرنج‌تر بودم، پدرم نصیحتی به من کرد که هنوز آن را در ذهنم مرور می‌کنم. پدرم گفته-بود: «هروقت دیدی که می‌خواهی از کسی ایراد بگیری فقط یادت باشه که آدم‌های دنیا همه این موقعیت‌ها رو نداشتن که تو داری.»"

ترجمه‌ی کریم امامی:

"در سال‌هایی که جوان‌تر و به‌ناچار آسیب‌پذیرتر بودم پدرم پندی به من داد که آن را تا به امروز در ذهن خود مزمزه می‌کنم. وی گفت: «هروقت دلت خواست عیب کسی رو بگیری، یادت باشه که تو این دنیا، همه‌ی مردم مزایای تورو نداشته-ن.»"

و اما متن اصلی:

In my younger and more vulnerable years my father gave me some advice that I've been turning over in my mind ever since.

"Whenever you feel like criticizing any one," he told me, "just remember that all the people in this world haven't had the advantages that you've had."

و اما قسمتی دیگر:

ترجمه‌ی فهیمه رحمتی:

"او چیزی بیش از این نگفت، اما در هر صورت من فهمیدم که او مقصودی بیش از این‌ها داشته‌است."

همان قسمت به ترجمه‌ی کریم امامی:

"پدرم بیش از آن نگفت ولی من و او با وجود کم‌حرفی همیشه زبان یکدیگر را خوب می‌فهمیم، و من دریافتم که مقصودش خیلی بیشتر از آن بود."

و همین بخش در متن اصلی:

"He didn't say any more, but we've always been unusually communicative in a reserved way, and I understood that he meant a great deal more than that."

فکر می‌کنم ایرادات کاملاً واضح است و فاحش‌ترین ایرادات وارده هم، همان حذفیات بی‌مورد و بیش‌ازاندازه و کوتاه کردن جملات بود. و درنظر داشته‌باشید که این تنها بخش آغازین کتاب و آسان‌ترین و درعین حال مهم‌ترین بخش آن بود.

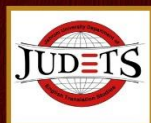
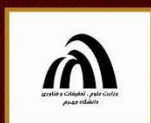
حتی می‌توانید به عقب بازگردید و دوباره تمامی نقدها را مرور کنید تا بهتر از این هم متوجه شوید.

من در این نوشته، هرگز قصد نداشته و ندارم که هیچ شخصیتی را کوبیده و یا تخریب کنم. تنها نقدی برای ترجمه براساس قیاسی مکتوب و برتکیه‌ی مستندات داشتم که اصلاً جدا از نقد، مهم‌ترین پیام من ارائه‌ی تعریفی درست از یک ترجمه‌ی واقعی بود. درواقع آن چیزی که از آن به عنوان یک ترجمه یاد می‌کنیم.

درحقیقت، ارائه‌ی این نقد عرصه را برای من باز گذاشت تا این بنده‌ی حقیر بتواند درس‌هایی هرچند بسیار کوچک به‌تمام خوانندگان این نقد بدهد. و همچنین آنها را با دو مترجم بسیار بزرگ و گرانقدر نیز آشنا کند و یادشان را به‌نوبه‌ی خود زنده نگاهدارد.

دفعه‌ی بعد که به‌سراغ کتاب خارجی جدیدی رفتید، پیش از آن که انتخابش کنید حتماً به مترجم آن توجه کنید.

TRANSLATION AND HUMOUR

اندر پیچ و خم ترجمه

By Narjes Fallah Mehrbadi

آیا به عنوان یک مترجم از مواجهه با تبو وردها (taboo words) رنج میبرید؟

آیا در ترجمه ی تبو ورد ها در میمانید؟

آیا اصلا میدانید تبو ورد چیست؟

راهکار مشکل شما پیش ماست؛ در چنین مواقعی دیلماج هایی که خیلی آدم حساسی و Wow هستند از وجود راهکار یوفمیزم (Euphemism) آگاهند و از آن بهره میجویند.

حتما نمیدانید یوفمیزم چیست اصلا!

لابد اسم خود را مترجم هم گذاشته اید و حتما انگلیش ترنسلیتر را در بیو اینستاگرامتان قید کرده اید با افتخار!

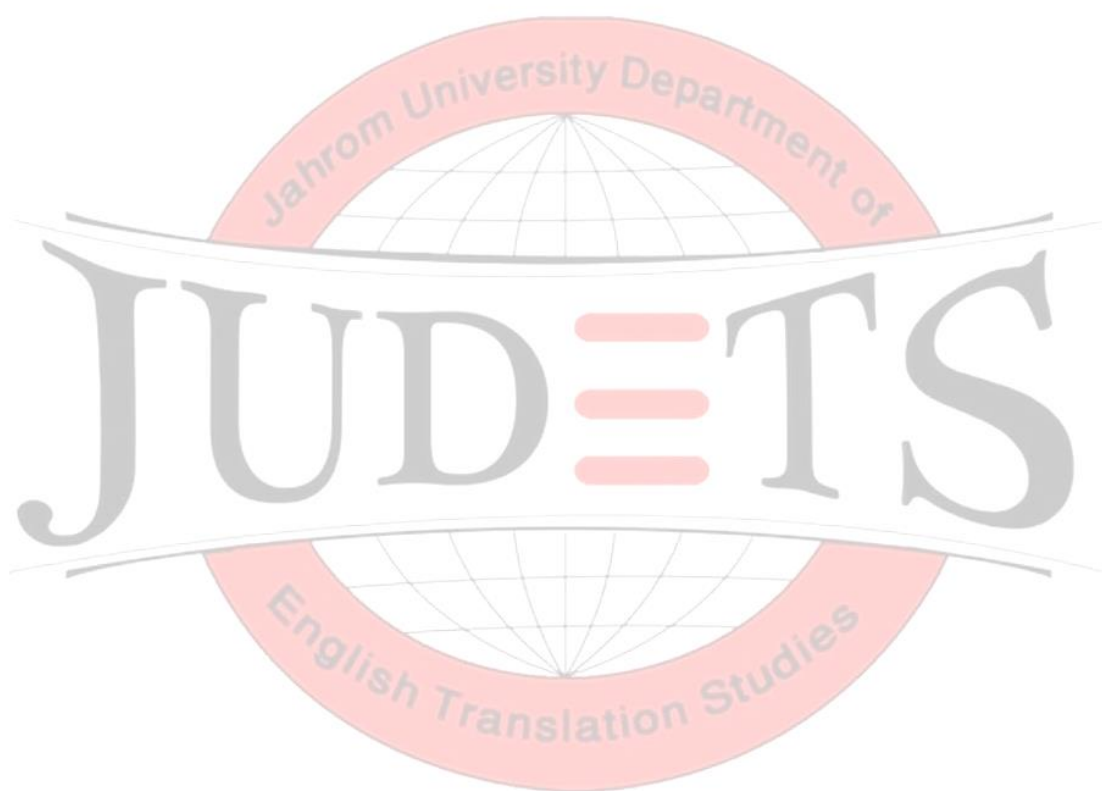
خب، مترجمان بعد از این! خوب است بدانند یوفمیزم فرنگی ها همان حسن تعبیر خودمان است. البته دیده شده است اغلب نومترجمان پس از شنیدن واژه ی حسن تعبیر ادعا دارند که ای بابا اینکه همان حسن تعبیر خودمان است و در دبیرستان خواندیمش، و اما جواب ما به شما این است که اگر اینقدر Wow هستید واژه ی چاق یا لاغر را حسن تعبیری بفرمایید!

و اگر گمان میکنید به جای لاغر از چهار پاره استخوان ناقابل یا به جای چاق از کلمه ی متورم استفاده کنید از هفت خان حسن تعبیرتان گذشته اید، باید بگویم که سخت در اشتباهید و گرفتار دام سوء تعبیر یا همان Dysphemism گشته اید!

بایستی بدانید که هر زبانی تبو وردهای خودش را دارد و همین فرنگی ها نیز همانند خودمان در مواردی نظیر کلمات قبیح و زشت، اعتقادات مذهبی، مسائل اخلاقی، مسائل مربوط به جنسیت، یا حتی مسائل مرگ و زندگیشان، به جهت تلطیف فضا از حسن تعبیر خودشان که همان یوفمیزم است و مرز باریکی با سوء تعبیر یا همان دیسفمیزم دارد بهره می جویند. مثلا گلاب به رویشان اگر نیازمند استفاده از سرویس بهداشتی باشند، از چنین جمله ای بهره میگیرند: "قصد دارم کال آف نیچر را پاسخگو شوم."

به عنوان مترجم حتما در مواردی به کلماتی برخورد خواهید خورد که طبق فرهنگ و مسائل اجتماعی ما پذیرفته شده نیستند، پس در چنین مواردی میبایست دست به دامان یوفمیزم و سانسور شده تا از قبح ماجرا در متن مقصد بکاهیم. که باز هم در مواردی نداشتن دانش کافی مترجم نسبت به اینکه کدام کلمات در بافت مقصد تابو محسوب میشوند یا مهارت کافی در انتقال آن ندارند، ترجمه ای نامفهوم یا ناقص از متن مبدأ را فراهم می آورد.

القصه از همین تریبون کاغذی که در اختیارم قرار گرفته، در آ خرین طنز ترجمه ام وصیت میکنم به هم صنفان وبالاخص نومترجمان عزیز که از چنین لفافه ها و لطایف الحیل و به گویی هایی آگاه باشید، چرا که هم اغنای واژگانی را برای کاربران زبان در پی دارد و هم در درک و ترجمه ی بهتر متون مختلف یارای شما خواهد بود. موفق و مترجم باشید.

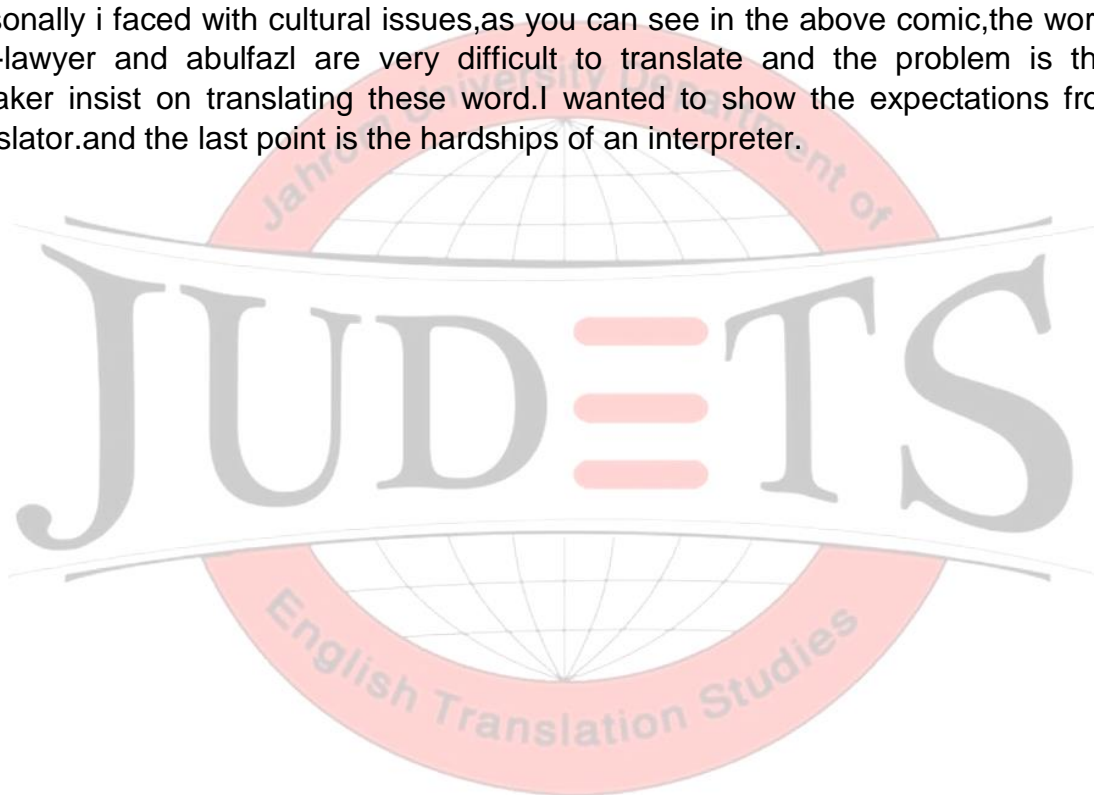

Author perspective

By Maryam Lorzani

personally i faced with cultural issues,as you can see in the above comic,the words like god-lawyer and abulfazl are very difficult to translate and the problem is that the speaker insist on translating these word.I wanted to show the expectations from the translator.and the last point is the hardships of an interpreter.

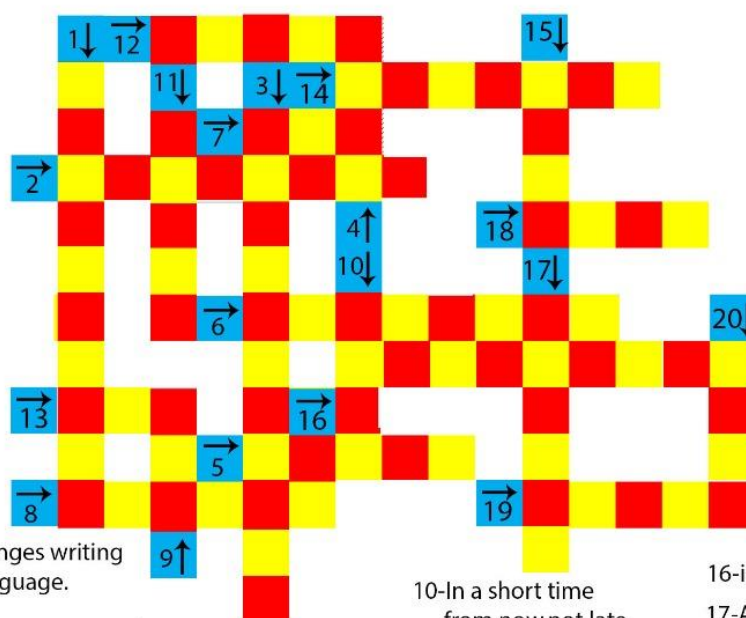

Crossword Puzzle

By Maryam Lorzani

1-Someone who changes writing into a different language.

2-examination

3-noticeable,attractive

4- A small sign or picture on a computer screen that is used to start a particular operation.

5-respect,glory

6-summary

7-and so on

8- A small animal with long ears and soft fur, that lives in a hole in the ground.

9-ask,cadge

10-In a short time from now,not late

11-prohibition,restriction

12-Not rural.

13-kind of children's game

14-discover,see

15-big stone,boulder

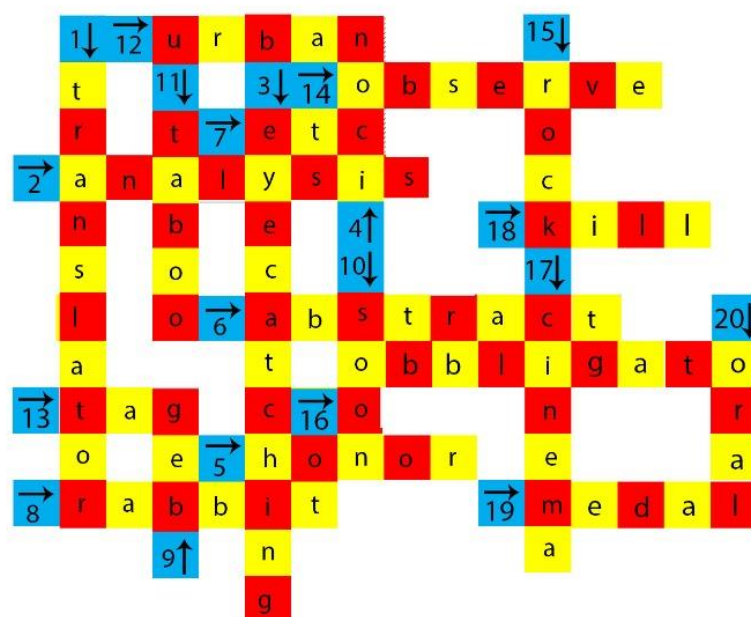
16-indispensable.

17-A building in which films are shown.

18-murder

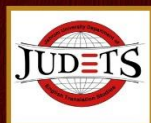
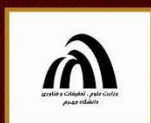
19-A flat piece of metal,shaped like a coin, that is given to sb who has won a competition

20-Not written.

English Translation Studies

TRANSLATION NEWS

CFP: CONFERENCE***Second Biennial Conference of the Association for Translation Studies in Africa –
Community Translation / Interpreting in African Context***

Community translation and interpreting have been a field of interest in translation studies for quite a while now. In the process, it has amassed a significant body of literature and a research agenda. The organizers of the second biennial conference of the Association of Translation Studies in Africa would like to put community translation/interpreting on the agenda of translation studies scholars working in the African context. There is a strong suspicion that community translation in Europe, for instance, does not mean the same as in Africa (Delgado; Kuto). There are also indications that nonprofessional translation/interpreting and community interpreting in Africa could be quite closely related. Debates on community translation/interpreting also raises issues of education and training. The organizers thus call for papers that engage with issues regarding community translation/interpreting in the African context.

University of Ghana, Legon, Accra, Ghana 6-7 June 2020 Contact: atsagh@yahoo.com

<https://www.ufs.ac.za/humanities/news-item/2019/08/06/atsa-2020-in-ghana-callforpapers>

CFP: CONFERENCE***33rd Conference of the Canadian Association for Translation Studies:
Translations, Translators, Interpreters and Subversion***

The conference will take place under the aegis of the Congress of the Humanities and Social Sciences Federation of Canada. CATS is not responsible for registration or lodging at the Congress. Also note that you are requested to reserve accommodation before the end of March. For Congress registration and accommodation information, please visit the Federation for the Humanities and Social Science's website (<https://www.congress2020.ca/register> or contact the Federation for the Humanities and Social Sciences

Website: <https://www.congress2020.ca/about/contact-us>

email: congress@ideas-idees.ca

CFP: CONFERENCE

Retranslating the Bible and the Qur'an: Tensions between Authoritative Translations and Retranslations in Theory and in Practice

CETRA – Centre for Translation Studies at KU Leuven, in collaboration with United Bible Societies, presents a three-day conference dedicated to the theme of retranslating the Bible and the Qur'an. Its aim is to bring together Translation Studies scholars and translators working with sacred writings, in particular Biblical and Quranic texts, and to stimulate the dialogue between theory and practice.

The main issues we would like to discuss are related, but not limited, to the following topics: □ Motives for the retranslation of sacred texts. How do issues such as ageing, changing contexts of reception, and reinterpretation impact on retranslations of the Bible, the Qur'an and other sacred writings? To what extent does the practice of retranslating sacred texts confirm or undermine the above mentioned retranslation hypothesis? □ Strategies for retranslating sacred texts. How does the canonized nature of a given text (original or translation) influence the adopted retranslation strategies? How does the canonical nature of an already existing translation influence retranslation strategies? Which concrete retranslation strategies do translators of the Bible, the Qur'an and other sacred writings adopt? Which micro-textual (syntax, lexicon, terminology, etc.) and macro-textual choices are made? How can translators of the Bible and the Qur'an deal, both theoretically and in practice, with, among others, problems of sensitivity, intralingual translation, modernization versus archaisation, explicitness versus implicitness, denotation versus connotation, literarity versus functional equivalence? □ The reception of retranslations of sacred texts. How can we evaluate the success of a given retranslation of the Bible, the Qur'an or other sacred writings? What makes some retranslations more successful than others? What role do various agents play in the canonization process of retranslations of sacred writings? What functions do the intralingual and interlingual retranslations of sacred writings fulfill in the different receiving contexts? How can the assumed lack of authoritative translations of the Qur'an be explained and challenged? How is it possible to compete with established translations of the Bible and the Qur'an? How to account

for the unsuccessful reception of some retranslations? What paratextual and other strategies are used to put a retranslation in the market?

KU Leuven, Belgium 23-25 March 2020

<https://www.jiaotongbakercentre.org/2019/09/17/cfp-international-conference-onretranslating-the-bible-and-the-quran-23-25-march-2020/>

CFP: CONFERENCE***Writing and (Self-)Translating Indigenous Languages: Activism and Creativity******ESIT, Sorbonne Nouvelle, Paris 3, France 18-20 June 2020***Contact: Isabelle Collombat (isabelle.collombat@sorbonne-nouvelle.fr)Fayza El Qasem (fayza.el-qasem@sorbonne-nouvelle.fr)and Denise Merkle (denise.merkle@umoncton.ca)**CFP: CONFERENCE*****Translation and Interpreting Forum Olomouc 2019: Teaching Translation vs. Training Translators***

Since 2011, when it was held for the first time, the Translation and Interpreting Forum Olomouc has established itself as an open platform which is not limited only to an academic exchange within translation and interpreting studies research but embraces discussion with all players in the field of cross-language communication (see archive for TIFO 2017, 2014, 2012, 2011).

The 2019 conference theme "Teaching Translation vs. Training Translators" revisits the topic of education and training of translators/interpreters. The featured guest speakers for TIFO 2019 are Luc van Doorslaer (University of Tartu / KU Leuven) and Chris Durban (freelance financial translator, Paris). We welcome proposals addressing, without limitation, the following topics:

- technologies in the classroom and in the field
- translation in language teaching – the fifth skill
- CPD – university degree awarded, professional development started
- translation as a labour of love or source of income?
- teaching translation and interpreting: theory and practice
- balancing translator competences – language, thematic, etc.
- fitness for market as the ultimate goal?
- translating into L2: a market need or a forbidden path?
- changing role of the interpreter: implications for the classroom

Palacký University Olomouc, Czech Republic 15-16 November 2019

<http://tifo.upol.cz/>

CFP: CONFERENCE***2nd Hermēneus Colloquium for Translation and Interpreting: Linguistic Mediation and Humanities – Tradition, Innovation and Revolution***

The editorial committee of Hermeneus journal, together with the renowned research group TRADHUC (Humanities and Cultural Translation), in the Faculty of Translation and Interpreting, University of Valladolid (Soria Campus), will organise its Second Hermeneus Colloquium of Translation and Interpreting. This colloquium proposes reflections on Translation and Humanities, taking into consideration traditional approaches, bearing witness to innovation and without excluding the revolutionary translation processes in which we are already engaged. Proposals are invited for presentations and posters by 30 September 2019. Proposals should include the following: a title, a 350-word abstract in the language in which the presentation will be given, five key words and institutional/professional affiliation, along with full contact details. Applicants will be informed of the outcome of the selection process by 31 October 2019. Submissions are welcome in three languages: Spanish, French and English. Proposals can be submitted to the following email address: coloquio.hermeneus.trad@uva.es. The following are potential areas of interest, though proposals that fall outside these areas may also be considered:

- Digital Humanities and translation
- Recovery and dissemination of translations in the Humanities
- Adaptation and transcreation of texts in the Humanities
- Intersemiotic translation in the Humanities
- Databases, corpora and resources for translation in the Humanities
- Technology and translation in the Humanities
- Innovation in teaching translation in the Humanities
- New methodologies in translation in the Humanities
- Professional aspects of translation in the Humanities
- The editing world and translation in the Humanities
- Audio-visual Humanities and translation

University of Valladolid, Soria, Spain 6-8 May 2020

<http://www5.uva.es/hermeneus/?p=2065&lang=en>

CFP: JOURNAL***Special issue on Indirect Translation, Target, 2022***

This special issue wants to unleash and showcase this potential. The guest-editors therefore welcome conceptual and empirical contributions that work towards this aim.

Potential topics include but are not restricted to:

- rethinking basic concepts of Translation Studies through the lens of indirect translation (e.g., source text and target text, author and translator, original and translation, center and periphery, equivalence, direct translation)
- core features or patterns of indirect translation verifiable across different translation domains (e.g., audiovisual, machine, specialized translation; community interpreting, audio-description, localization, transcreation, transediting)
- indirect translation in other fields and disciplines (e.g., adaptation studies, forensic linguistics, gender studies, development studies, multilingual studies, international business studies, etc.)
- indirect translation and hot topics in Translation Studies (e.g., social media, big data, multilingual crisis communication, etc.).

Preference will be given to contributions that address the abovementioned aim by tapping into recent methodological and theoretical developments in Translation Studies, covering present-day instances of indirect translation, and/or providing insights into still largely unexplored platforms, modes, media, geographic areas (e.g., Africa, Australia, the Middle East) or language mediation settings (e.g., the marketplace, international trains, museums, language classrooms).

To propose a paper, please send your abstract (700-800 words, excluding references) by email to all the guest-editors of the Special Issue:

Hanna Pięta (University of Lisbon): hannapieta@campus.ul.pt

Laura Ivaska (University of Turku): laura.ivaska@utu.fi

Yves Gambier (University of Turku & Immanuel Kant Baltic Federal University): yves.gambier@utu.fi

CFP: BOOK SERIES

Routledge Research on Translation and Interpreting History

Routledge Research on Translation and Interpreting History showcases cutting-edge research in English on the interdisciplinary dialogue between translation and interpreting studies and historical perspectives. Building off the emergence of translation and interpreting history as a sub-discipline of the field in its own right, the series features interdisciplinary work spanning a range of cultural and geographical contexts which engages in the treatment of translation and translation practice as social and historical events. Primary research in translation and interpreting history will be explored, as will critical reflections on theoretical and methodological developments and innovations in the field. The series brings together and pushes forward original research in translation and interpreting history, making the series of particular interest to graduate students, researchers, and scholars in translation and interpreting studies, as well as related fields including comparative literature, history, and cultural studies.

<https://www.routledge.com/Routledge-Research-on-TranslationandInterpretingHistory/book-series/RRTIH>

COURSE

MA in Interpreting and Translation for the Publishing Sector and for Special Purposes

The ITES Master's degree programme aims to train professionals with specific language skills in specialised and literary translation as well as interpreting, who are also expected to be able to use IT and multimedia technique and tools. Translation, understood not only as communication but also as a primary form of mediation, covers a variety of linguistic, literary and socio-cultural topics from a comparative and intercultural perspective.

Ca' Foscari University of Venice, Italy

<https://www.unive.it/pag/25172/>

ONLINE COURSE

Strategies to Grow Your Language Business – in 3 Parts

Developed and presented with a star MBA graduate and experienced mentor, this intensive course of three sessions will help you build and strengthen your client base with proven client acquisition strategies.

In this results-oriented training, you will learn how to acquire and keep your ideal customers through seven self-promotion strategies. You will also receive three worksheets to work on your personalized Strategy Plan with clear action-steps according to your needs.

The goal of this course is for you to:

- Gain inspiration
- Learn new strategies
- Takeaway homework
- Create a strategy plan
- Change/elevate your mindset
- Become a better entrepreneur

eCPD Webinars, Chartered Institute of Linguists 24, 26 September, 4 October 2019

<https://www.ecpdwebinars.co.uk/downloads/strategies-to-grow-your-language-business/>

COURSE

Song Translation

This course is aimed at translators (particularly audiovisual translators), linguists and translation students with a special interest in music. No prerequisite in music skills is needed, although musicians with an interest in languages are also welcome. We will first introduce song translation in the overall context of music translation today. We will then examine which questions need to be asked when considering the translation of songs. The social, historical contexts in which a song is played determines whether it is to be translated but also how and for which medium (e.g., live theatre, film, publication) its lyrics are to be transferred. The most common musical forms used in songs and how they relate to poetic forms will be considered as they affect how lyrics are produced and organised. The main types of translation pertaining to songs will be surveyed and connected to the different communication purposes that are suitable for them. Various exercises will allow participants to put in practice the ideas discussed and to have an insight into this complex and rewarding form of transfer.

Course Objectives

This course will introduce lecturers, students and professionals to song translation in the overall context of music translation today. University of Roehampton, London, UK 27 September 2019

<https://www.roehampton.ac.uk/professional-development-courses/song-translation/>

COURSE

Videogame Localisation

The module will introduce participants to the principles and practice of localisation in the area of multimedia interactive entertainment software, a. k. a. video games. As well as being introduced to the main concepts behind game localisation, participants will gain practical experience of working with various types of material, including in-game, User Interface, interactive subtitles, online help, voice-over, manuals, packaging, graphics files, official website. Participants will look at the different genres of video game to understand the complexities involved in translating such interactive entertainment material in a professional context.

Participants who attend the course will have acquired:

- An understanding of the principles of localisation, internationalisation, and globalisation (e.g. linguistic, cultural, technical, commercial and legal considerations) to be taken into account in adapting a video game product for the target locale and country.
- An awareness of the structure and conventions of the game localisation industry, and the video game development and publishing industry.
- A knowledge of the different text types and writing styles: in-game, User Interface, interactive subtitles, online help, voice-over, official website, manuals, packaging and merchandising.
- The basic technical skills required to begin work as a translator, linguistic tester, localisation coordinator, consultant in a professional context.

Roehampton University, London, UK 11 October 2019

<https://www.roehampton.ac.uk/professional-developmentcourses/videogamelocalisation/>

WORKSHOP

Literary Translation Workshop

To apply for the workshop, applicants should submit the following:

- A translation of the text below from French to English.
- A written reflection on your approach to translating the text in question (300 words max).

- A brief (200 words max) statement of motivation on why you want to take part in the workshop. The practical focus of the workshop will be English-French and French-English literary translation, with discussion of broader issues in literary translation and the publishing world. If you are also interested in working on translation into Cameroonian national languages, please indicate which language(s) in your application.
- A one-page CV.

The application materials above should be submitted by email to info@bakwa.org with “Literary Translation Workshop” as subject line. Applications close on 30 August 2019 and successful participants will be informed mid-September.

Yaoundé, Cameroon 21-26 October 2019

<https://bakwamagazine.com/2019/07/29/literary-translation-workshop/>

WEBINAR

10 Top Tips for Translators and Interpreters setting up their freelance business

Are you thinking of setting yourself up as a freelancer, but don't know where to start? Have you thought about your online and offline presence, and how you will keep abreast in a world that is constantly evolving? And how will you stay motivated? In this webinar, you will learn everything from naming your company, setting up a bank account, designing a business plan, marketing your services and finding clients.

Chartered Institute of Linguists 6 August 2019

<https://www.ecpdwebinars.co.uk/downloads/10-top-tips-for-translators-and-interpreters/>

AWARD

Thirteenth Danica Seleskovitch Prize – Call for nominations

The thirteenth Danica Seleskovitch Prize will be awarded by the Danica Seleskovitch Association in 2020. The Prize was established in 1991 to carry forward the work of Danica Seleskovitch and is awarded to professional conference interpreters and

translation scholars. Your contribution is essential. It is your privilege to nominate a candidate in recognition of their outstanding service to the interpreting profession or their original research in translation studies. If you would like to nominate a colleague who meets these criteria and would be worthy of the Prize, we would be delighted to receive your application.

Nominations for the 2020 Prize should be submitted to the Association by September 30, 2019 at the latest. The award ceremony will take place early in 2020 in the Danica Seleskovitch Lecture Hall at the Ecole Supérieure d'Interprètes et de Traducteurs (ESIT), University of Paris 3 - Sorbonne Nouvelle.

<http://www.danica-seleskovitch.org/prix.html>

JOB

Assistant Professor: Chinese x 2 posts

Heriot-Watt University, Edinburgh, UK

JOB

Lecturer, Translation and Interpreting in the Global, Digital Age

Antwerp University, Belgium

JOB

2020 Open Rank Faculty Positions in Literature, Linguistics, and Translation Studies

Hunan Normal University, Changsha, China

Contact: Dr Lihua Jiang (lhjiang@hunnu.edu.cn)

JOB

Post-doctoral Research Fellowship – Translation Studies / Semiotics

University of the Free State, South Africa Contact: Kobus Marais at jmarais@ufs.ac.za

PUBLICATION

Hlavac, Jim and Veselica-Majhut, Snježana (eds). 2019. Translating from Croatian into English: A Handbook with Annotated Translations. Zagreb: Croatian University Press.

PUBLICATION

Basil Hatim, Basil and Jeremy Munday. 2019. Translation: An Advanced Resource Book for Students. 2nd ed. London: Routledge.

PUBLICATION

de Bończa Bukowski, Piotr and Magdalena Heydel (eds). 2019. Polish Translation Studies in Action. Concepts – Methodologies – Applications. A Reader. Berlin: Peter Lang.

PUBLICATION

Guillot, Marie-Noëlle, Maria Pavesi and Louisa Desilla (eds). 2019. Audiovisual Translation as Intercultural Mediation, Special Issue of Multilingua, 38(5)

